

NOVADNIEKS

LATVIJAS REPUBLIKAS PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Sestdiena, 1995. gada 30. decembris

Nr. 96 (6651)

Dod, Dieviņi, otram dot!

Aiz decembra leduspuķēm aizsūtām logu rūtīm, kur istabās mājā vēsums un biežs viesis ir vientulība, dzīvo cilvēki, kuru rokas darba mūžā ne vienu vien no mums savu reizi ir kopušas, pasniegušas zāles, kuri ar laipnu valodu ir mierinājuši grūtu slimību brīžos. Veci, ilggadēji medicīnas darbinieki, sanitāri, ārsti, medmāsas, farmaceiti, laborantes... Cik ātri aizsteidzas neskaitāmas stundas palātās, cik lēni tās velkas ar gadu nastu mugurā!

Zviedrijas organizācijas «No sirds uz sirdi» un «Cērtību zvaigzne» sagatavoja Ziemassvētku dāvanas, kas ar šo organizāciju koordinātoru Latvijā Liānas un Ivara Velku palīdzību nonāca arī Preiļu rajonā. No 170 sūtījumiem 20 aizvesti uz Aglonu, 50 — uz Līvāniem, pārējie tika Preiļu un lauku pagastu vecajiem, bijušajiem medicīnas darbiniekiem.

Valentīna Jonāne, Aglonas lauku slimnīcas vecāde, pensionāre, labi atceras kādreizējos slimnīcas darbiniekus, ar kuriem kopā strādāts, viņai arī bija uzticēta Ziemassvētku dāvanu sadale Aglonā. Valentīna Jonāne pastāstīja par dāvanu saņēmējiem.

Veronika Valaine, pensionāre pie astoņdesmit gadu sliekšņa, visu mūžu nostrādājusi par sanitāri. Joprojām turas žirgti, kaut arī pēdējā gada laikā nācies pagulēt savā kādreiz berztajā un spodrinātajā slimnīcā. Vientulajā mājā dāvana no kādas zviedru ģimenes ar atpakaļadresi, ar apsveikuma kartīti, produkti līdz sirds dziļumam aizkustinājuši Valaines kundzi.

2. grupas invalīde Anastasija Daukšte jau sen kopš zemei atdevusi vīru, arī dzīvo vientuļi. Kādreiz, kad vietējā slimnīcā bija dzemdību nodaļa, uz vecmātes Anastasijas Daukštes rokām daudzi tagadējie aglonieši pirmoreiz ieraudzīja šo pasauli, bet viņas brīvajos brīžos adīto cimdņu pāru desmiti vēl šodien silta rokas citiem. Pašas rokas kļuvušas sāpīgas, adāmadatas tām vairs neklausas.

15 gadu vecumā Aglonas slimnīcā sāka strādāt Lūcija Rokšanova, kas otrā pasaules kara laikā bija kļuvusi bārene, kad turpat pie slimnīcas sprāgstošā bumba nonāvēja viņas māmuļi. Lūcijas skaistā balss vienmēr bija skaņi dzirdama baznīcas dziedājumos pēc sanitāres darbos aizvadītas maiņas.

Dziesmu folkloras ansamblī ar darbu apvienoja arī ambulances feldšere Anna Poplavska.

40 gadus Aglonas slimnīcā par pavāri nostrādāja Valentīna Parole. 16 gadu vecumā viņa bija sākusi darba gaitas. Atverot zviedru sarūpēto dāvanu saini, viņa no sirds bija priecīga par skaisto jaku, par produktiem svētku

galdam, par svecēm.

Par katru no Aglonas vecajiem medicīnas darbiniekiem pasākams kāds labs vārds, tos ir pelnījušas arī bijusī sanitāre Antoņina Poplavska, laborante Marta Pizele, operāciju sanitāre Irēna Demjanova, kas tajos gados, kad Aglonas slimnīcā vēl bija operāciju zāle, iemācījās un zināja visu tikpat labi kā operāciju māsa. Pensionēto, Ziemassvētkos sveicienus saņēmušo medicīnu vidū arī bijusī aptiekas pārvaldniece Lūcija Kokina, visu mūžu par medmāsu nostrādājusi Albina Ekste, un citi bijušie medicīnas darbinieki. Lieki teikt, ka pirmo reizi kāds bija īpaši iedomājies par šiem cilvēkiem, kas savā darba mūžā bija pieradināti domāt un rūpēties tikai par citu veselību un labklājību.

Jauni un veci Vārkavas puses iedzīvotāji labā atmiņā tur savu ilggadējo feldšeri E.Zīri, rušonieši — N.Staškeviču, galenieši M.Mičuli. Līvānos ir kāda pensionēta medicīnas darbiniece, kas strādājot ar savu algu palīdzēja uzaugt un uz kājām nostāties mirušās māsas bērniem, nu palīdz audzināt bērnu bērnus.

Preiļos 90. mūža gadu aizvada pensionāre, kas visu mūžu strādājusi par sanitāri tuberkulozes dispanserā. Daudzi par atgūto veselību ir pateicīgi ārstam Arnoldam Kurilovičam. Daudzus gandrīz no aizsauls dzīvei atgriezta ķirurgs Augusts Paipals. Preiļieši viņu vienmēr uzskatīja par savējo, kaut arī viņš šeit vairs nedzīvo. Augustam Paipalam nogādāts svētku sveiciens, tāpat kā citiem mūsu rajona bijušajiem medicīnas darbiniekiem. Arnolda Kuriloviča saņemtajā dāvanā sūtītāji uzrakstījuši savas koordinātes — aiz Polārā loka. Vārdu sakot, Lapzemē, kur mīt Ziemassvētku vecītis. Varbūt, ka vecu un mazu tik ļoti gaidītā Ziemassvētku vecīša labvēlīgā aura arī zviedru sirdis ir darījusi daudz daudz jūtīgākas nekā mums pašiem.

Aglonas pensionētie medicīnas darbinieki sagatavoja apsveikumu arī Velku ģimenei un Preiļu slimnīcas ārstei terapeitei Martai Veitai, ar kuras ziņu un palīdzību sūtījumi no Rīgas nonāca Preiļos un kas savā laikā atrada un nodibināja sakarus ar šim zviedru organizācijām. Veitas kundze, starp citu, lūdza visus, kas svētkos mielosies ar dāvināto, kaut nedaudz pateicības vārdus aizsūtīt zviedru ģimenēm, kuru adreses pievienotas klāt.

Ko pie tā visa piebilst? Varbūt novēlēt, lai nākošais gads ikvienam ir labāks, lai vairāk ir laimestības. Lai mums visiem ir, ko otram iedot. Kā tas pateikts skaistajā tautasdziesmā:

*Dod, Dieviņi, kalnā kāpi,
Ne no kalna lejā.
Dod, Dieviņi, otram dot,
Ne no otra mīli lūgt.*

L.Rancāne

Vietējās ziņas

«Rožupes pagastā gads pagājis bez lieliem satricinājumiem,» apgalvo

pagasta priekšsēdētājs Viktors Kūka
Rožupes pagasta padome, sagaidot Ziemassvētkus, saviem ļaudīm bija sarūpējusi dāvanu paciņas. Tās saņēma 136 pirmsskolas vecuma bērni, 207 skolasbērni, vidusskolēnus ieskaitot, 83 vientuļie pensionāri un invalīdi. 27. decembrī pagasta mazajiem un lielajiem rožupiešiem bija arī Ziemassvētku egle.

Pagasta padomes priekšsēdētājs Viktors Kūka atzīst, ka «palīdzēt šobrīd var tikai nelielai daļai iedzīvotāju, kaut gan aptuveni 1600 iedzīvotāju oficiālie ienākumi ir zem iztikas līmeņa. Vientuļajiem pensionāriem šai ziemei ir piešķirts malkas pabalsts Ls 20, ja viņi vēlas, tā vietā var saņemt arī malku. Pensionāriem pagasts cenšas apmaksāt arī slimnīcas izdevumus. Visiem

skolēniem piešķirtas brīvpusdienas, bērnu gadījumos piederīgie saņem Ls 25 pabalstu, un pabalstus izsniedzam arī atsevišķos gadījumos uz iesniegumu pamata.»

Jersikas pagastā izdod vietējo laikrakstu «Jersikas Ziņas»

20. decembrī, Ziemassvētku priekšvakarā, ar Jersikas pagasta padomes lēmumu izdots informatīvais biļetens «Jersikas Ziņas». Tas ir bezmaksas izdevums, tā datorsalikums un drukāšana notiek Daugavpilī, bet veido to pagasta iniciatīvas grupa, arī pastnieki atsaucīgi uzņēmās šo avīzīti piegādāt visiem iedzīvotājiem mājās.

Šogad ir palīdzēti medīkiem, kultūras namam, arī skolai grāmatu, uzskates līdzekļu iegādē, ir veikti kārtējie remonts, bet daudz ko nebija iespējams atļauties.

Uz Ziemassvētkiem sagatavotas saldumu paciņas visiem pagasta bērniem, 1. grupas

invalīdiem un iedzīvotājiem, kas vecāki par 85 gadiem. 15 pagasta vientuļajiem cilvēkiem, kam klājas īpaši grūti, piegādās malku bez maksas. Vēl jāizlemj, kurai iedzīvotāju sociālajai grupai piešķirt pabalstus. Galvenais, ka šajā gadā izklūts no parādiem un jauno gadu var sākt bez tiem.

Kam un cik daudz var palīdzēt Līvānu sociālās aprūpes dienests, par to dienesta vadītāja Elizabete Žemote

— Šī gada beigās visi līdzekļi, kas gada budžetā bija atvēlēti sociālajai aprūpei, jau ir iztērēti. Budžets nākamajam gadam būs apstiprināts, cerēsim, februārī, un tad arī sāksim pārskaitīt naudu deklarāciju apmaksai.

Šī gada nogalē, lai nebūtu steigas un drūzmēšanās, deklarāciju prasītājus sadalījām grupās. No 12. decembra pieņemam

deklarācijas tikai no vientuļajiem pensionāriem, kuri dzīvo dzīvokļos un mājās ar malkas apkuri. No 1996. gada sākumā tās pieņemsim no pensionāriem, kuri dzīvo dzīvokļos ar centrālapkuri, un no bezdarbniekiem. Pašreiz vēl «pievelkam galus» iepriekšējās apkures sezonas deklarācijām, jo ir tādi līvānieši, kuriem šogad deklarāciju apmaksa bija jāatstrādā, bet viņi to nav izdarījuši.

Vēl šogad palielinājām samaksu par vecu, vienmēr 8.15 par mēneša aprūpi. Pašlaik mējas aprūpes uzdevums ir apmēram 40 līvānieši. Kopš augusta 50% apmērā trūcīgajiem cilvēkiem sedzam izdevumus par ārstēšanos slimnīcā.

Tomēr arī nākamajā gadā sociālajai palīdzībai paredzētie līdzekļi galvenokārt izmantoti komunālo un apkures maksājumu segšanai.

Daina Kursīte

Vecgada intervija ar rajona padomes priekšsēdētāju Ilmāru Meluškānu

Kad lielle darbi padarīti, var pabidīt malā ikdienas rūpes un steigu, uzvārit smaržīgu pupiņu kafiju un parunāties par dzīvi. Ilmāru Meluškānu lielais vairums rajona iedzīvotāju pazīst kā darbīgu un neatlaidīgu visu rajona lietu kārtotāju. Tāpēc šoreiz nolēmām nerunāt par darbu, vismaz par nebeidzamajām problēmām nē.

— Kā jūtaties rajona padomes priekšsēdētāja krēslā?

— Patiešām, pagājis jau pusotrs gads kopš mani ievēlēja par padomes priekšsēdētāju. Pirms tam gadu strādāju par vietnieku. Tikai tagad esmu sapratis, ka vietnieks jūt pavisam nelielu daļu no tās nass, kas tagad nāk pār manu galvu. Daudz vienkāršāk ir izpildīt uzdoto, bet savādāk ir izbaudīt visu pašam uz savas ādas.

Lai tur kā, bet visi lēmumi, gan labie, gan neizdevušies, reducējas uz rajona padomes priekšsēdētāju...

— Kā iesaistījāties politikā?

— Nejauši. Sākumā bija toreizējā rajona padomes priekšsēdētāja Ilgvara Muzikanta piedāvājums nākt strādāt uz padomi. Atnācu un paliku. Arī līdz tam politikā nebiju no malā stāvētājiem, vairākus sasaukumus biju pagasta un rajona deputāts. Tāpēc arī nolēmu — kāpēc gan nepamēģināt?

— Kā šo izvēli novērtēja ģimenē?

— Šajā ziņā man paveicies, visi ir ļoti saprotoši un manu izvēli uzskatīja par pārdomātu. Pats gan brīžiem domāju, ka biju pārsteidzīgs. Iepriekšējais darbs taču nebija slikts. Tas apmierināja mani arī materiālajā ziņā.

Nu jau labu laiku ģimenei paliek pavisam nedaudz uzmanības. Mans darbs nav tikai tās stundas, kas tiek pavadītas padomē. Ir jāiet, jābrauc un jāsatiekas ar cilvēkiem arī pēc darba laika beigām un brīvdienās.

— Nenožēlojat?

— Nē, nožēlošana neko nemainīs. Nomač vienīgi tas, ka nepārtraukti esmu lūdzēja lomā. Bet tā droši vien jūtas visi rajona posma vadītāji, kuriem jāiztiek ar budžeta līdzekļiem, kas dod iespēju knapi izdzīvot. Ja nauda vajadzīga kādai nopietnai lietai, piemēram, steidzīgai celtniecībai, nākas ar izstieptu roku staigāt pa Rīgas kungu kabinetiem. Ja kāds to ir darījis, sapratis, kā jūtos kāda departamenta vadītāja sekretāres kabinetā, pierādot, ka ļoti vajag satikt priekšniecību. Bieži vien atbilde ir noraidošā, tad ir jāiet klanīties citos kabinetos...

— Vai padomes priekšsēdētāja darbā ir arī kas patīkams?

— Patīkams ir tas, ka ievērojami paplašinājies redzesloks, nodibināti lietišķi kontakti ar daudziem interesantiem cilvēkiem.

Rajonā esmu vietējais, un visu laiku domāju, ka to labi pazīstu. Taču vēlāk izrādījās, ka daudz ko nezinu, vairāki pagasti un to nostūri izrādījās atklājumiem bagāti. Esmu pārliecinājies par to, ka — jo augstāka ranga priekšnieks, jo cilvēcīgāks un vienkāršāks attiecībās. To es pārliecinoši varu teikt par ekspremjuru Māri Gaili un prezidentu Gunti Ulmani, kuri neuzskata par apgrūtinājumu sasveicināties, pat garāmejot apjautāties par problēmām.

— Bet tagad pievērsīsimies ģimeniskām lietām. Kad pirmo reizi viens otru ieraudzīja Ilmārs un Žanna?

— Tas bija sen, 1977. gada 1. septembrī Preiļu 1. vidusskolas 8. klases skolnieki. Žanna mācījās Preiļos, bet es biju Rīgas skolnieks un atnācu uz vidusskolu no Riebiņiem. Tuvāk saskatījāties vēl pēc gada. Klasesbiedri, protams, smaidīja. Un smaidīja līdz vidusskolas beigām.

Tagad domāju, ka apprecējāties vēl, kā saka, pavisam zaļi. Daudzi no paziņām neticēja, ka tajā lietā kas nopietns sanāks. Pēc viņu domām tā bija avantūra, bet iz-

skatās tā, ka noticis liktens lemtais...

— Vai Meluškānu ģimenē ir sadalīti pienākumi?

— Nē, rakstiski mums nekas nav iegrāmatots, pat runājuši par to neesam. Ir gan pierasts, ka uz veikaliem, piemēram, es neeju, jo iepirkšanās lietās esmu profāns. Toties, ja gādājams kas dzīvokļa remontam vai arī kas grūnīgāks pērkams, tā ir mana darīšana.

Godīgi atzīstos, ka neesmu īpaši punktuāls. Iesāktu darbiņu varu novilkt labi ilgi. Piemēram, pēc šīs vasaras dzīvokļa remonta vēl tagad šis un tas līdz galam nav izdarīts. Kad pienācis brīdis visu paveikt līdz galam, es jūtu pēc Žannas reakcijas. Viņa klusē, klusē, tad ierunājas... Zinu, ka kavēties vairs nedrīkst.

— Vēl pirms nedaudz gadiem bijāt aktīvo sportotāju un pašdarbnieku vidū. Vai tagad tam atliek laika?

— Sportošana man bijusi tikama kopš skolas jaunākajām klasēm. Kādu laiku trenējos sporta skolā. Tagad tas viss ir noslidējis līdz izkustēšanās līmenim. Divreiz nedēļā eju uz sporta zāli Riebiņos. Ziemā gandrīz ik sestdienas un svētdienas notiek sacensības sporta klubā «Cerība». Vasarās kārtīgi izkustēties ļauj mana tēva un sievastēva saimniecība. Ir pašiem savs dārziņš, bet tā apkopšana parasti paliek pēc tam, kad viss cits apdarīts.

Ar dejošanu vienmēr ir tā, ka nekad neesmu sevi uzskatījis par pašdarbnieku. Tā patiešām bija avantūra, ka mani pierunāja iesaistīties Riebiņu kultūras nama deju kolektīvā. Tas bija labs un draudzīgs kolektīvs.

— Jūsu ģimenē aug divi puikas. Kam viņi ir vairāk līdzīgi — mammai vai tētim?

— Valdis un Uldis jau pavisam lieli. Kad paskatos uz viņiem, saprotu, ka pats vairs neesmu tik jauns, kā liekas. Priecājos, ka man ar viņiem jau kopš mazām dienām ir labs kontakts. Jo lielāki aug, jo vairāk redzams, ka abos iemiesojas rakstura īpašības no mums abiem. Izrādās, ka vecākais dēls par saekonomēto pusdienu naudu ir nopircis kaseti ar kompjūterspēlēm, kaut gan pirms tam runājām, ka kaseti nevajag pirkt. Nu ko, sabārāties. Bet tad es pado māju, ka bērni bā rīkojos gluži līdzīgi...

— Vai mājas virtuvē notiekošais nav svešs?

— Lai gan neregulāri, tomēr reizumis saimniekoju arī. Nekādas specifiskas receptes nezinu, tomēr gadās, ka kaut ko garšīgu pagatavoju. Bet tad man ir jāskatās, kas atrodas ledusskapī. Atkarībā no tā, ko atrodu krājumā, cenšos sameistrot ēdienu.

Mēs neesam no tiem, kuri ēšanā saskata sava veida kultu. Lielākoties garšīgu maltīti gatavojam brīdīnās, bet parasti iztiekam ar kaut ko vienkāršu. Starp citu, arī puikas var pagatavot sev un mums ēdienu, ja vien uznāk luste... Viņi ir pietiekami patstāvīgi, lai prastu uzcept olu vai pat sagatavot kādu gaļas ēdienu.

— Kāds ir jūsu mīļākais ēdiens?

— Biezpiena plāceniši ar krējumu. Ļoti žēl, ka no četriem mājās ēdājiem plāceniši garšo tikai man vienam. Tāpēc tik reti tieku pie tiem klāt. Visai ģimenei kompromisa variants ir karbonāde ar fri kartupeļiem un dažādām salātu piedevām, kur klāt vēl citrona šķēlīte.

Bez tam mums visiem ļoti garšo sieri. Tos ēdam bieži un daudz visdažādākajos veidos. Jāatzīst, ka visiem labi patīk arī «Preiļu siera» jaunais ražojums.

— Vai Meluškānu ģimene pēdējā laikā ir bijusi kādā kopīgā ceļojumā?

— Kopā bijām vienīgi sanatorijā Baldonē. Kopīgiem ceļojumiem uz tālākām vietām nav atlicis laika.

— Vai pats esat kādās tālās zemēs pabijis?

— 1994. gadā biju Askersundā Zviedrijā tieši Lūcijas kronēšanas laikā. Šogad desmit dienas pavadīju Dānijā. Iepazīnos ar pašvaldību darbu. Brauciena rezultātā tapa kopīgi projekti sociālajos jautājumos.

Redzēt ārzemes ir ļoti svētīgi. Iepazīstot kolēģu darbu, mainās domāšanas veids, rodas kopīgs vērtējums, kad var izsvērt arī savu vietu dzīvē.

— Kāda ir iecienītākā lasāmviela?

— Visdažādākie preses izdevumi. Citam parasti neatliek laika.

— Kad pēdējo reizi bijāt teātrī vai koncertā?

— Apmeklēju Operas un baleta teātra atklāšanas svinības, piedalījos Līvānu teātra četrdesmitpiecgades svētku reizē.

— Kāda ir rajona padomes priekšsēdētāja mīļākā anekdote?

— Anekdotas man vislabāk patīk klausīties. Pats parasti nekad neko nestāstu, jo viss ātri izkūp no galvas — vajadzīgajā brīdī neko piemērotu neatceros.

— Kādi bija Ilmāra Meluškāna bērnības sapņi?

— Bērnībā gribēju kļūt par milici. Vēlāk jau par izmeklētāju, tas noteikti bija «Znotoku» iespaidā. Vēlāk sapņi radikāli mainījās, gribēju kļūt par šoferi, bet vidusskolā nolēmu, ka būšu celtnieks. Divus gadus mācījos toreizējā Rīgas Politehniskajā institūtā klātienē, vēl divus gadus neklātienē. Šogad esmu atjaunojies piektajā kursā.

— Kāds bija aizvadītā gada skaistākais un priecīgākais notikums?

— Skaistākais noteikti bija Operas un baleta teātra atklāšana. Lai gan visā gada garumā pārsvarā bijušas rūpes, gandarījums tomēr ir, jo rajons gadu pabeidzis bez budžeta deficīta, esam norēķinājušies ar veselības iestāžu parādiem. Sakārtoti pašvaldību ceļi. Rajonā notikuši arī republikas mēroga pasākumi.

— Vai jums ir daudz draugu?

— Draugi man ir tikai daži, bet toties tādi, uz kuriem var paļauties. Domu biedru gan krietni vairāk — laba komanda veidojas rajona padomē. Bet tas nenozīmē, ka visiem būtu jādodomā vienādi — citādi taču zustu tonuss...

— Kā jūsu mājās pagāja Ziemassvētki?

— Klusi un mierīgi ģimenes lokā pie pašu no meža atnestās eglītes, mīlojoties ar sievas speciāli gatavoto Ziemassvētku kūku, kurai bija jānotāstas divas nedēļas, lai nobriestu ēšanai. Apciemojām vecākus Riebiņos un Anspokos.

— Ar kādu domu sagaidāt Jauno gadu?

— Tas nāk atkal ar jaunām rūpēm — vai janvārī saņemsim sev pienākošos valsts dotācijas daļu, jo cilvēkiem taču algas jāmaksā... Domāju, ka tomēr solīti pa solītim ejam uz priekšu. Citu rajonu vidū nemaz neizskatāmies pēc tādiem, kuri par visu brīnās, mutes paplētuši. Ir lietas, ko citi no mums mācās.

— Ja jūs būtu tas brīnumvecītis, kam visas burvestības pa spēkam...

— ... tad es dāvātu visiem VESELĪBU, jo cilvēkam nekā cita dārgāka nav. Tad vēl dāvātu visiem iespēju nopelnīt, cik katrs spēj. Pārējo jau var nopirkt.

Lai katram būtu kaut neliels gaišumiņš Vecgada vakarā! Lai nevienam nevajadzētu sēdēt tukšā, aukstā un vientulīgā mājā! Lai katram izdotos sagādāt svētku galdam kaut nelielu kārumiņu!

Visiem, kam ir spēks kaulos, pēdējais laiks beigt kaut ko GAIDĪT, jo beidot IR JĀSĀK DARĪT. Un darāmā ir ļoti daudz.

— Paldies par interviju un labu veiksmi jaunajā 1996. gadā!

Intervēja
Lidija Kirillova

● Attēla:

Meluškānu jaunākais dēls Valdis tēvam pie labās rokās, bet Uldis ir mammai lielākais palīgs. Pūkainais runcis Muris ir ļoti patstāvīgs un fotografēties gandrīz nebija pierunājams.

Jāņa Silicka foto

Mūsu Jaungada eglei nevajag svešas rotas...

...Lai paliek tāda, kāda tā ir.
Tai nemainīgs zaļums, tai dzelzsnainas adatas dotas,
Tās zaros vēl decembra puteņus dzird.
(Laimonis Vācērnīks)

Patiesi, nevajag. Spiguliši, vizuliši, aizjūras mantiņas —
tās bērnu burzguļojošajam priekam. Cauri tām mēs vien-
alga redzam to
rūgti aromātisko, vienmēr dzeldīgo un medainiem
sveķiem vasarā
reibinošo vai sarmas aprakstīto skaistuli —
zaļu kā mūžam pastāvošu cerību.
Tieši tādu pat kā mūsu ikdiena, dzīve — patiesa,
pastāvīga,
dzeldīga un aizvien augoša — kuplumā, garumā.
Saulgriežu un gadu mijas laikā liksim tajā citas rotas —
labākās, vērtīgākās aizejošā gada dienas.

Katram ir
jāiemācās
sevi
sakārtot.

Ko
AIJAI GRU-
GULEI, trīs mei-
tu māmiņai, Rudzātu
vidusskolas ģeogrāfijas
skolotājai, mācību līdzekļu
autorei, Sorosa fonda — Lat-
vija dalībniecei, dzīvesprieci-
gai būtnēi ir nesis, devis vai pa-
rādījis aizejošais — 1995. gads?

— Ļoti grūti atbildēt... Es sāku saprast,
ko nozīmē dzīve, ka citreiz vajag arī pašam
sevi nedaudz pažēlot un... un ir jāprot pašam
sevi novērtēt. Ja tu pats sevi nenovērtēsi, tad
neviens cits to nedarīs. Pirmām kārtām ir jāsa-
prot pašam sevi. Jāsakārto pašam sevi. Pamēģini

tikai sākt sevi nedaudz kārtot, tādas lietas sevi var atklāt, ka kļūst pat
interesanti. Mēs, kaut arī mācījāmies augstskolās, esam ļoti maz apguvuši psi-
hologiju. Un tikai tagad esmu to apguvusi daudz plašākā apjomā. Tagad redzu, kā cil-
vēki paši sev sagādā visas slimības, kas nav nekā cits, kā stresu rezultāts. Galvenais ir pa-
šam sevi saprast, tad mūsu organisms mazāk cietīs no dažādām kaitēm. Un ja būs veselība, būs viss pārējais.

— Un ko gadu mijā jūs novēlēšiet tiem, kas lasa šīs rindas?

— Gribu piedāvāt šos 85 gadus vecās Nadines Stair vārdus no grāmatas «If I had to live over»:
«Ja es varētu dzīvot vēlreiz!

Es nebaidītos biežāk kļūdīties. Es mazāk uztrauktos un justos brīvāka. Es atļautos būt draiskulīgāka,
nekā es biju šoreiz. Es lietas nepemtu tik nopietni. Es vairāk iedrīkstētos. Es vairāk kāptu augstienēs
un pārpeldētu vairāk upju. Es ēstu vairāk saldējumu un mazāk kartupeļu. Iespējams, ka tādejādi
dzīvojot man būtu vairāk tiešu grūtību, bet mazāk iedomāto.

Jo esmu tāda bijusi, kas kārtīgi un saprātīgi dzīvojusi stundu pēc stundas un dienu pēc die-
nas. Ir jau arī bijuši man neaizmirstami mirkļi. Un ja es varētu dzīvot vēlreiz, tad tādus
sagādātu vairāk. Ar tiem es cenšos piepildīt visu savu dzīvi. Tikai mirkļus, vienu pēc
otra, nevis dzīvot gadiem uz priekšu katru dienu. Es esmu bijusi tāda, kas nekur
neiziet bez termometra un termofora, bez lietūs mēteļa un izpletņa. Ja es varē-
tu dzīvot vēlreiz, es ceļotu ar mazāk bagāžas. Ja es varētu dzīvot vēl-
reiz, es basām kājām agrāk pavasarī staigātu un vēlāk rudenī. Es
vairāk dejotu. Un vairāk karuseļos riņķotu. Es plūktu
vairāk margrietiņas.»

Ko
aize-
jošais gads
nesa Sakaru
bankas Preiļu
filiales vadītājam
Eugēnijai Leonovičai?

— Viens no nozīmīgāka-
jiem notikumiem bija filiāles
pirmā gadadiena. Pirmais gads,
pirmie panākumi, varbūt — arī
pirmie sarūgtinājumi. Šajā gadā
mūsu kolektīvs ieguva ticību sa-
viem spēkiem, savam darbam. Pār-
liecinājāmies, ka mūsu filiāle ir spējīga

konkurēt stipru banku vidū. Līdz ar to mēs nostiprinājām klientu uzticību savai bankai.
Šogad mūsu filiāle sāka veikt visas bankas operācijas, līdz ar to palielinājās darba
apjoms, arī peļņa. Uzticību mums izteikušas gan fiziskās, gan juridiskās personas, un
klientu skaits ir palielinājies. Jaunums ir arī tas, ka banka pieslēdzās starptautiskajam
kompjūteru tīklam finansu informācijas apmaiņai.

Ko es pati esmu ieguvusi šajā gadā? Ticību sev un savam darbam. Priecājos par
saviem dēliem, esmu apmierināta ar viņiem. Vecākais dēls Ēriks mācās Aiz-
kraukles arodvidusskolā, Edgars — Preiļu 1. vidusskolas 10. klasē ar ko-
merciovirzienu, jaunākais — Māris mācās 7. klasē.

Jaunajā gadā vēlēsim visas pūles attīstīt savu darbu, veidojot to
kā universālu, drošu, efektīvu, centīsimies, lai banka būtu
moderna, ar stabiliem partneriem, jo tikai spēcīga banka
varēs pastāvēt šajā konkurences cīņā, apmierināt
iedzīvotāju vēlmes finansu darījumu
kārtšanā.

Es
ticu sev
un
savam
darbam.

Runājot par aizejošo gadu, nevaru
teikt, ka tas ir bijis izcili labs, bet nevar arī
sūdzēties, ka tas būtu bijis slikts, — Vecgada
sarunā 1995. gadu tā vērtēja Jaunaglonas lauk-
saimniecības skolas direktors Visvaldis Kursītis.

— Es nevaru nodalīt kaut ko personisku, es esmu gandarīts par to, ka
esmu spējis cilvēkiem nodrošināt darbu un normālus mācību un sadzīves
apstākļus. Ja skolā ir labi, tad arī man un arī ģimenei ir labi.

Nākošajam gadam ir ļoti daudz ieceru. Pirmām kārtām gribam papildināt materi-
ālo bāzi jaunās profesijas — lauku amatnieka praktiskās apmācības labākai no-
drošināšanai. Nākamajā gadā gribam atvērt jaunu grupu — tā saucamo izlīdzinošo kur-
su pilnas vidējās izglītības iegūšanai, lai pēc tam

varētu bez sarežģījumiem iestāties augstākajās
mācību iestādēs. Ceram arī uzlabot iespējas
apgūt datortehniku. Vairāk vēribas domājam vel-
tīt svešvalodu apguvei, lai varētu izmantot pie-
dāvājumus praksi pavadīt ārzemēs. Tālāk attis-
tīsim sadarbību ar vācu firmu «CLAAS», kas
mums apmācībām iznomā tehniku.

Jau 12. un 13. janvārī skolā notiks Latga-
les lauksaimniecības mācību iestāžu peda-
gogu spartakiāde.

Gadu mijā gribu sveikt gan mūsu bi-
jušos, gan esošos audzēkņus, darbi-
niekus, teikt paldies tiem vecā-

kiem, kuriem ir izdevies savos bērnos ieaudzināt pa-
reizu dzīves pamatvērtību izpratni.

Ja skolā ir
labi, tad arī
man ir labi.

Neaizmirstiet ritma likumu.

Ko aizejošais,
1995. gads nesis Preiļu ra-
jona padomes sekretārei, sociālo,
izglītības un kultūras komisijas priekšsē-
dētājai Valentīnai Briceī?

— Skolu jaunatnes Dziesmu un deju svē-
kus Preiļos un Rīgā. Skaistas skolu jubilejas.
Budžeta krīzi, sāpīgas reformas veselības
aizsardzībā.

Valsts prezidenta un Ministru prezidenta vizītes
rajonā.

Visas republikas rajonu pašvaldību sporta spēles,
kurās valdīja tāda labestība un vienotība, kādu reti ir
gadījies piedzīvot.

Rajona kultūras nama avāriju.

Korumpētību un bezatbildību valstī.

Personīgi šis gads man ir nesis arī cilvēkus, kuri
nenodod, ar kuriem ir gandarījums sadarboties.

Bet arī cilvēkus, kuri, slēpjoties aiz skaistiem lozungiem, izmanto visus līdzek-
ļus cīņā par savu pašlabumu.

Gadumijā velos runāt ar E.Barkera vārdiem: «Neaizmirstiet ritma likumu.
Tas ir pamats visam pasaulē. Paļaujieties uz ritmu. Tas nekad nemelo un
nevīls. Sekojiet savam augstajam paisumam un peldiet kopā ar to.

Bet, kad iestājas nenovēršams bēgums, tad atpūties vai arī
pārdomājat savu dzīvi. Neviens nevar izvairīties no
ritma. Ritmu var pārspēt, tikai darbojoties saskaņā
ar to.»

Laimīgu Jauno gadu!

**Jelena Jepifanova — rajona padomes
garderobiste un dežurante**

«Darbs ir vispriecīgākais šigada notikums»

Mani pienākumi ir uzturēt kārtību un apsargāt garderobi, atbildēt uz apmeklētāju jautājumiem, parādīt viņiem vajadzības gadījumā kabinetus, apsargāt telpas. Un tā no rīta astoņiem līdz darba dienas beigām. Strādāju te jau gadu.

Šis darbs man ir liela laime un vispriecīgākais deviņdesmit piektā gada notikums, jo pēc tam, kad tika likvidēta mājražotāju apvienība «Jūrmala», kur strādāju par adītāju, labu laiku biju bez darba. Lai arī normas adītājam bija lielas, man tas darbs patika. Ļoti grūti bija tad, kad paliku bez darba.

Tagad ar prieku dienas pavadu rajona padomē. Te ir interesanti, nekad nav garlaicīgi. Cilvēki nāk un iet nepārtraukti. Visi staidzas, visiem savas problēmas un jautājumi. Kad šajā ēkā vēl atradās valsts zemes dienests, visbiežāk pie manis ar jautājumiem nāca lauku ļaudis, viņiem vajadzēja paskaidrot, parādīt kabinetus. Tagad visvairāk apmeklētāju nāk pie sociālās apdrošināšanas nodaļas darbiniecēm. Gan pensionāri, gan jauni veltīju.

Es esmu vienkārša garderobiste, kura no juridiskām un citām svarīgām lietām neko nesaprot. Bet viens man ir skaidrs — cilvēkiem ir ļoti svarīgi, lai viņiem būtu ar ko parunāt. Reiz pienāca kāda sieviete, kura tā arī atzinās, ka grib man pastāstīt par savām problēmām. Es viņu uzsklausīju. Cilvēks aizgāja apmierināts un pateicīgs, tencinot par tām desmit minūtēm, ko viņai veltīju.

Nesen bija ļoti savijņojošs notikums, kuram biju lieciniece. Uz padomes ēkas kāpnēm fotografējās cilvēki, kuri saņēma Latvijas pilsonību naturalizācijas kārtībā. Ziedi un apsveikumi. Es pat jutu skaudību, ka mēs, pilsoņi, saņemot savas pases, tikai parakstījām dokumentus. Un viss...

Jaunajā gadā visiem, visiem gribu novēlēt, lai būtu mazāk grūtu dienu, lai būtu darbs. Tad vienmēr galdā var likt maizīti un pavalgu. Un vēl gribu novēlēt visiem stipru veselību, jo tas mūsu laikos ir visnepieciešamākais.

Lai arī dzīvē nācies piedzīvot daudz grūtu dienu, negribu skatīties uz pasauli skumjām acīm. Vajag saskatīt prieku arī mazumiņā, citādi taču nav vērts dzīvot.

**Vladimirs Haritonovs — paju sabiedrības
«Preiļu SCO» priekšsēdētājs**

«Mēs esam saglabājuši sevi»

Ar gandarījumu varu teikt, ka esam saglabājuši sevi kā organizāciju. Lai arī strādājam citādi, pamatstruktūra nav iznīcināta, kā tas gadījies ar daudziem citiem uzņēmumiem. Mēs varam nodrošināt celtniecībai galdniecības izstrādājumus, varam ražot dzelzsbetonu. Visas palīdzības un gatavas vairākkārt palielināt savas jaudas, ja pienāks celtniecībai labvēlīgi apstākļi.

Celtniecības un montāžas darbu ziņā šogad esam strādājuši pat labāk nekā pērn. Darbuzņēmuma līgumi izpildīti par divsimt tūkstošiem latu, tajā skaitā pašu spēkiem par 185 tūkstošiem. Gada laikā esam strādājuši apmēram četrdesmit objektos, kur veikti darbi no 300 latiem līdz 120 tūkstošiem latu. Visražīgākā, protams, bija vasara. Piemēram, jūlijā vienlaikus strādājām piecpadsmit objektos. Mūsu lielākie objekti bija Preiļu 1. vidusskolas piebūve, savienojošā galerija un trešā stāva virsbūve. Neplānoti nācās strādāt rajona kultūras namā. Astoņdesmit procentu apmērā atjaunots kultūras nama jumts. Pilnībā esam veikuši pirmā posma uzdevumus, kas izmaksāja 17 tūkstošus latu. Tagad strādājam jaunā gada kontā. Iekšējās apdares darbus pamazām turpinām pilsētas vecdārza iedzīvotāju labvēlīgā palīdzībā. Remontējām telpas arī 1. bērndaržā, Galēnu, Riebiņu un Līvānu automātiskajās telefona centrālēs.

Diemžēl neesam spējuši palielināt darba vietu skaitu. Tas ir pat nedaudz sarucis — no 117 cilvēkiem gada sākumā līdz 108 gada beigās. Cilvēkiem vēl ir grūti pierast pie neritmiska darba. Kad izpildām pasūtījumu, līdz nākamajam jāgaida mājās. Nav tiesa, ka vienīgi ārzemnieki prot labi strādāt. Mūsu ļaudim ir tikpat prasmīgas rokas, ir tāds pats talants. Tāpēc ir bēdīgi, kad dzirdam, ka Nacionālās bibliotēkas celtniecībai aicināšot ārzemniekus, ka Slovēnijas celtnieki braukšot strādāt uz Ventspili. Mūsu celtniekiem ir spoža nākotne, jo viņi ir pierādījuši, ka prot strādāt tikpat nevainojami kā rietumu kolēģi.

Arī mana nākamā gada vēlēme ir saglabāt organizāciju, nelāst tai sagrūt zem nodokļu nastas un mazliet pakāpties uz augšu. Cik tad ilgi var būt tāds panākums? Lai tas notiktu, gribu vēlēties saviem kolēģiem celtniekiem vairāk bagātu klientu. Protams, arī veselību, jo bez tās neveiksies pat sīkākā darbiņi!

**Sandra Gavare — Preiļu slimnīcas terapijas
nodaļas medicīnas māsa**

«Ceru, ka pie mums viss būs daudz, daudz labāk»

Mans šigada lielākais un priecīgākais notikums bija brauciens uz tālo Kanādu un tur nodzīvotie seši mēneši. Es braucu uz turieni strādāt — Kanādas latviešu veco ļaužu mājā «Kristus dārz», kas atrodas Toronto. Par šo dāvanu esmu pateicīga dakterim Upeniekam. Tā patiešām bija kā dāvana — man, vienkāršam lauku bērnam, pabūt tālā un bagātā zemē.

Tagad mājās pamazām izvērtēju iespaidus. Kanāda ir plaša zeme. Rudens lapu krāsas tur spilgtākas, vasaras karstākas nekā Latvijā. Un kur tad vēl brīnišķīgais Niagāras ūdenskritums! Tāda dabas brīnuma nav nekur citur.

Ar interesi vēroju, kā dzīvo mūsu tautieši, kāda ir viņu kultūra, sadzīves tradīcijas, kas viņus uztrauc, ko šie cilvēki domā. Visbeidzot, kāda tālajā zemē ir cilvēku attieksme pret saviem vecajiem ļaudīm. Man kļuva skaidrs, ka daudz, daudz labākie sadzīves apstākļi tomēr nav galvenais, ja starp cilvēkiem jūtam vēsums un atsvešinājums.

Sākumā bieži rakstīju vēstules uz mājām. Sveši apstākļi un īsti tuvu cilvēku trūkums mudināja nesaraut saites. Vēstules bija glābiņš no skumjām, kas mājās virsū. Vēlāk, kad Toronto sāku justies brīvāk, laiks ritēja ātrāk.

Manas kolēģes bija kanādietes, tāpēc sarunājāmies angliiski. Centos, cik nu bija manos spēkos. Daudz zināšanu deva angļu valodas kursi. Pēc sešiem mēnešiem varēju jau samērā brīvi izteikties. Tagad atkal strādāju Preiļu slimnīcas terapijas nodaļā. Jūtos te ļoti labi. Ja man jautā, vai gribētu dzīvot Kanādā, pārliecinoši saku — tikai pāris mēnešus. Mājās tomēr ir vislabāk. Pēc atgriešanās uzkrītoša likās mūsu nesakārtotība un nesakoptība, lielais trūkums. Taču ceru, ka arī pie mums drīz vien viss būs daudz, daudz labāk. Varbūt pat labāk nekā tur.

Un vēl sapratu, cik ļoti pacietīgi ir mūsu slimnieki, neizlūtināti un pretimnākoši. Un daudz sirsnīgāki.

Jaunajā gadā ceru, ka turpināšu mācības medicīnas jomā. Tas ir mans nākamā gada lielākais sapnis. Bet visiem rajona iedzīvotājiem, gan lieliem, gan maziem, vēlu stipru veselību — gan jau tad būs arī viss pārējais. Laimi un veiksmi!

Atmetīsim aizgājušā gada rūpes un raizes ar vienu mājienu! Pēc kāda laika tās taču, vienalga, aizmirsīsies. Atcerēsimies to labo un skaisto, kas ar mums notika visas trīs simti sešdesmit piecas dienas darbā un ģimenē! Palūgsim Jaungada naktij vienu vienīgu brīnumu — lai piepilda mūsu karstāko vēlēšanos.

Preiļu rajona virsprokurors Andris Paura

«Kopīgs darbs lai ir tas, kas vieno arī turpmāk!»

— Šogad rajona prokuratūrā bijis daudz dažādu pārmaiņu un jaunumu. Sākās ar to, ka kopš 1. jūlija policijā likvidēta izmeklēšanas nodaļa. Līdz ar to kriminālo vajāšanu jau pus gadu veic prokuratūra. Prokuratūras štatu sarakstā nākušas klāt jaunas vienības.

Uzskatu, ka mūsu darbā 1995. bija lūzuma gads. Kopā ar policiju esam veiksmīgi strādājuši pie lietām, kas skar ne tikai tā sauktos sīkos gariņus, bet arī liela ranga krāpniekus un likumpārkāpējus.

Viens otrs no tiem labu laiku ir uzdarbojies mūsu rajonā, Latgalē un pat visā republikā. Sagatavoto un uz tiesām izskatīšanai nosūtīto lietu skaita ziņā esam starp labākajiem savā reģionā.

Sakarā ar Latvijas Republikas prokuratūras piekto gadadienu gan es, gan mana kolēģe prokurore Inta Petrova un Latgales apgabala prokurore mūsu rajonā Agnese Sevastjanova saņēma jubilejas diplomus. Tas ir augsts mūsu darba novērtējums. Protams, žēl, ka finansu krīzes rezultātā finansējums rajonu prokuratūru materiāli tehniskās bāzes uzlabošanai samazinājies. Šogad varējām iegādāties tikai divas elektroniskās rakstāmmašīnas. Nevaram lepoties arī ar pienācīgām algām, kaut gan tās, salīdzinot ar rajona iedzīvotāju vidējo ienākumu, ir krietnas. Darba slodze pēdējo gadu laikā pieaugusi vismaz divas reizes, toties alga, ņemot vērā inflāciju, pat samazinājusies.

Jāatzīst, ka prokuratūras darbinieki patiesībā ir savas profesijas patrioti, kas bieži vien strādā arī pēc sava oficiālā darba laika, par to nesāņemot nevienu lieku santīmu.

Ja nabadzība jūtama pat tik nozīmīgā valsts darbā, tad ko gan lai saka par ekonomiku...

Tomēr dzīve neapstājas, viss iet savu gaitu. Šogad rajona prokuratūrā ir bijuši arī vairāki ļoti priecīgi notikumi. Ģimīni nodibināja mūsu darbiniece Anita Garkalne, bet prokurorei Līgai Mičulei nesen piedzima meitiņa.

Gan jau viss būs labi, jo dzīve pamazām mainās uz augšu. Beidzot sāk cieņā un godā turēt arī tiesu varu. Nesen biju Rēzeknes apgabaltiesā, kuras ēkā ieejot ikviens patiesi sāk just valsts stiprumu.

Ja piepildītos Jaungada nakts karstākās vēlēšanās, es lūgtu divas lietas. Viena no tām ir stabilitāte — ekonomikā, politikā, likumdošanā. Otra lieta — lai nevienam vairs nebūtu jāknāpinās ar naudu. Pēc dabas esmu optimists un esmu pārliecināts, ka tā arī būs. Ja ne jaunajā gadā, tad pēc pāris gadiem noteikti...

**Juta Fadejeva — rajona padomes sociālās
aprūpes dienesta vadītāja**

«Lai katrs ieskatās vispirms sevī»

Šogad viss ir bijis bezgala steidzīgs. Vienmēr bija desmit darbi uzreiz jādara. Un visi svarīgi, viens otru dzen. Un tad brīžiem liekas, ka nevarēs galus savilkt kopā. Tomēr dažādi uzdevumi bijuši svarīgāki par visiem.

Vienmēr lielu uzmanību esam veltījuši veco pensionāru un invalīdu ievietošanai dažādās sociālās aprūpes iestādēs. Šogad nosūtījums saņēmuši divdesmit deviņi cilvēki gan uz mūsu rajona, gan kaimiņu rajonu aprūpes iestādēm.

Otra šodienas lielākā raize ir pamestie bērni un bērni no nelabvēlīgām ģimenēm. Ir grūti apjaust, ka mazajiem cilvēciņiem labāk var būt nevis mājās, bet zīdaiņu namos, internātskolās vai īslaicīgās sociālās aprūpes gultās.

Man prieks, ka esam spējuši palīdzēt — kādam iedevuši drēbes, apavus, citam naudu, vēl citam speciālos pārvietošanās līdzekļus. Lepojos ar to, ka Salenieku pansionāta direktore Valentīna Griboška šogad beidza kursu un saņēma starptautisko sertifikātu, kuru viņai pasniedza Dānijas sociālo lietu ministrijas pārstāvis.

Dānijā pabija un daudz ko jaunu uzzināja arī mūsu nodaļas galvenais speciālists Uldis Eglītis. Tagad viņš nodarbojas ar psiholoģiskā centra projekta koncepcijas izstrādi. Izdošanās gadījumā tas būs liels solis uz priekšu.

Uzskatu, ka esam izdarījuši labu darbu, saglabājot bezpeļņas uzņēmumu «Aglonas lauku slimnīca», kur tagad izvietotas bērnu sociālās gultas, pensionāriem pansionāta nodaļa.

Jaunajā gadā gribu vēlēties, lai pildītos rajona budžets, tāpēc, ka tādā gadījumā būs vairāk līdzekļu pašvaldībām. Lai cilvēkiem būtu darbs!

Lai katrs ieskatās vispirms sevī un izvērtē, ko var izdarīt paša spēkiem. Un tikai tad, ja nav citas izejas, jālūdz palīdzība no citiem.

Sev, savai ģimenei un kolēģiem gribu vēlēties labu veselību. Tas ir pats pirmais un galvenais. Bet visiem, visiem — daudz svētības un siltuma. Lai ir labs garastāvoklis un interese vērst dzīvē visu sev par labu.

*Jaunā gada vērtos stāvēt, ceriet uz laimi,
mirkļiem, kas dara bagātākus,
uz darbu, kas spēcina,
uz uzvarām pār sevi,
uz mieru pasaulē
un saticību pašu mājās.*

Lappusi sagatavoja Lidija Kirillova un Jānis Silieks

Ziemassvētku putenis zem sava baltā paladziņa uz brīdi ir noslēpis lielās un mazās problēmas, darbiņus un nedarbiņus. Cienījamie draugi, sadarbības partneri rajona lauksaimniecības departamentā, zemnieku konsultācijas birojā, pagastu zemnieku sētās, Preiļu pilsētas domē, rajona virsmežniecībā, akciju sabiedrībā «Preiļu siers» un citur, sportisti un biznesmeņi, tirgotāji, priecājos, ka Jūsu rūpju gads ir garām un sākas jaunu ieceru gads. Patiesu izdošanos nākamgad novēlu saviem niknākajiem oponentiem... Paldies par informāciju, sadarbību, faktiem, notikumiem!

Aina Iljina

Preiļu rajona lauksaimniecības departamenta direktors Jānis Vucēns:

— Izsenis zemnieks ticēja: ja bagāta ziema, būs ražena vasara. Salatēis gada nogalē mums atnesis ne tikai sniegu, bet arī jaunu valdību. Šķiet, beidzot ir iestājies īsts miers, kad var izvērtēt gada veikumu.

Rajona lauksaimnieki ar gandarījumu var sacīt, ka 1995. gads bija arī ražas gads. Peltie un kritizētie valsts-vīri tomēr savu solījumu izpildīja — zemnieki saņēma un saņems subsīdijas. Ja labi sarēķina, subsīdiu maiss ir Salatēva dāvanu maisa lielumā. Jo maksāja graudu audzētājiem, lopkopjiem, maksāja no reģionālā izlīdzināšanas fonda pagastiem. Šis valdības atbalsts mūsu rajona zemniekiem palīdzēs saglabāt šķirnes graudaugu sējumus, veikt pārraudzības darbu lopkopībā, audzēt šķirnes cūkas.

Cerīgi skatos uz jauno valdību un 6. Saeimu. Starp mūsu ievēlētajiem deputātiem kādi 20 ir vīri, kas pazīst maizes garšu, jo bijuši saistīti ar lauksaimniecību. Top likums «Par lauksaimniecību».

Arī Latgalei aizejošais gads bijis sekmīgs. Nodibināta novada lauksaimnieku zinātniskā padome. Tā izstrādā priekšlikumus reģiona lauksaimnieciskajai attīstībai. Mēs tos sūtām Zemkopības ministrijai un valdībai. Ierosinām nākamgad Latgales novada lauksaimniecību subsidēt, ņemot vērā reģionālās īpatnības.

Arī zemniekam jābūt radošam meklētājam, jāprot zaudēto atgūt, jāspēj orientēties tirgus ekonomikā. Privatizēti visi agroservisa uzņēmumi (izņemot dažus Līvānu meliorācijas iecirkņa objektus). Es novēlu jaunajiem to īpašniekiem radošu pieeju saimniekošanā. Ražošanas potenciālu saglabājusi vienīgā rajona celtniecības organizācija, kuru savulaik dibināja kolhozi, — SCO. Arī tas ir labi.

Putenis tikai nedaudz apslēpis gan aizejošā, gan iepriekšējo gadu nedarbus — izpostītās lielfermas, kaltes, šķūņus. Ceru, ka atradīsies cilvēki, kuri vismaz dažās pamestībai nolemtajās būvēs nākamgad ienesīs dzīvību.

Zemnieks sāk ticēt rītdienai. Un tas ir galvenais. Jaunais gads, protams, ir jaunu ideju gads. Ja man būtu jāuzsauc Jaungada tosts par zemnieku izdzīvošanu, es novēlētu nezaudēt savu sūtību — audzēt maizi un izglītēt bērnus. Tad viss būs labi. Valdība agrāk vai vēlāk būs spiesta domāt par laukiem un lauciniekiem — risināt kredītu problēmas, aizsargāt vietējo tirgu, subsidēt lauksaimniecību, noteikt normālas iepirkuma cenas laukkopības un lopkopības produkcijai.

Ja man būtu liels dāvanu maiss, gada nogalē es tajā zemniekiem vispirms ielīktu ticību. Ticību savai varēšanai, ticību sentēvu tradīcijām. Un tikai pēc tam visus pārējos novēlējumus, arī — mīlestību un satīcību.

Akciju sabiedrības

«Preiļu siers»

ģenerāldirektors

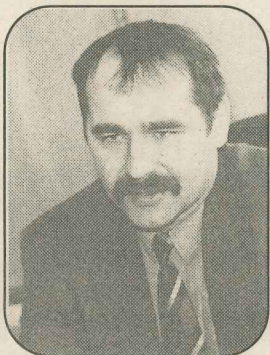
Jāzeps Šņepsts:

— Mūsu lielākā veiksmē aizejošajā gadā bija Kvalitātes balvas saņemšana Parīzē. Esmu gandarīts arī par to, ka zemnieki sākuši vairāk pienu piegādāt «Preiļu sieram», atsakoties no citiem pārstrādes uzņēmumiem. 1995. gadā esam iepirkuši divreiz vairāk piena nekā iepriekšējā. Un vēl viens gada notikums — esam iegājuši Eiropas tirgū. Eiropas Kopienas valstīs 1995. gadā pārdevām 634 tonnas siera un 40 tonnas sviesta. Mūsu daļa siera eksportā no Latvijas ir 44 procenti!

Pirms Ziemassvētkiem pircējiem piedāvājam savu jauno produkciju — sieru «Latgale», saldus krēmus un biezpiena tortes. Prieks, ka pircēji šo produkciju uzņēma atzinīgi. Tieši ar vietējā tirgus paplašināšanu ceram palielināt apgrozāmos līdzekļus un līdz ar to atrisināt senseno problēmu, proti — laikus norēķināties ar piena piegādātājiem.

Diemžēl no mums neatkarīgu iemeslu dēļ nevarēju izpildīt savu solījumu — līdz gada beigām norēķināties ar visiem piena piegādātājiem. Esmu pārliecināts, ka tuvākajā laikā to izdosies izdarīt, jo neesam zaudējuši cerību saņemt valdības solito kredītu, subsīdijas par eksporta produkciju. Ļoti ceru, ka Šķēles valdība sāktos starpvalstu attiecības un «Preiļu siers» atgūs Polijā un Krievijā iesaldēto naudu, segs zaudējumus, kas «Preiļu sieram» bija kā valsts uzņēmumam, līdz tas pārtapa akciju sabiedrībā.

Ko esam iecerējuši jaunajā gadā? Plānojam uzstādīt jaunu piena fasēšanas līniju, praktiski realizēt projektu vietējās elektroenerģijas ražošanai. Un, protams, uzsākt piena produktu ražošanu bērniem, kā arī regulāri norēķināties ar piena piegādātājiem. Gan savam kolektīvam, gan mūsu partneriem — piena ražotājiem — jaunajā gadā novēlu nezaudēt dūšu un apzināties, ka tikai kopīgiem spēkiem tiksim pāri grūtībām.

Preiļu pilsētas domes deputāte Ināra Batarāga:

— Mēs, domes deputāti, gada nogalē pārlūkojam savu darbu un jautājam sev: «Vai esam darījuši visu, lai, ja ne pilnīgi, tomēr atrisinātu problēmas, kas šogad satrauca mūsu cilvēku prātus?». Es nevaru atbildēt viennozīmīgi. Esmu priecīga, ka domes deputāti aizejošajā gadā priekšroku deva izglītībai un kultūrai. Ja vēl joprojām staigājam un braucam pa bedrainām ielām, nav tas lielākais ļaunums. Mēs taču esam saglabājuši skolēnu jaunrades centru, mūzikas skolu, jauno tehniku staciju, bērnu bibliotēku. Šīs kultūras un izglītības iestādes pilsēta pārņēma savā aprūpē, kad budžets jau bija sastādīts un līdzekļi to finansēšanai nebija paredzēti. Mēs izšķīrāmies vēl par vienu soli — nolēmām nopirkt Preiļu arodskolu. Un atkal to darījām pilsētas jaunās paaudzes labā, lai tai arī turpmāk būtu iespējas apgūt dažādus noderīgus amatus.

Aizejošajā gadā daudzi lūdza domei finansiālu palīdzību kultūras un sporta dzīves rosināšanai. Kad varējām, palīdzējām, bet nereti lūgumus nācās noraidīt naudas trūkuma dēļ. Es ļoti ceru, ka 1996. gadā budžetā būs vairāk līdzekļu, ka līdz ar to kultūras un sporta pasākumu pilsētā kļūs vairāk. Ja cilvēkam ir plāns maiņas rīcībai, viņš to pacieš. Ja cilvēkam nav pieejamas garīgās vērtības, viņš jūtas apdalīts. Ceru, ka jaunajā gadā nekas tamlīdzīgs nenotiks.

Gribu aicināt privātuzņēmējus. Domē mēs uzklaušām jūsu problēmas, centāties palīdzēt. Bet tagad palīdziet pilsētai jūs. Ne tikai labiekārtojot savu uzņēmumu teritorijas un savu namu pagalmus, bet arī piedaloties mūsu skaistā parka sakopšanā un citos labos darbos.

Lai arī Vecgada nogalē par sliktām lietām nav pieņemts runāt, nevaru klusēt par vienu problēmu, ko nevaram atrisināt jau vairākus gadus. Daži īrnieki uzskata, ka bez sirdsapziņas pārmetumiem var dzīvot uz līdzcilvēku rēķina un nemaksāt par komunālajiem pakalpojumiem. Parāds jau sasniedzis 80 tūkstošus latu. Dome ir palīdzējusi un palīdzēs trūkumā nonākušajām ģimenēm, taču ir sāpīgi apzināties, ka pat turīgi cilvēki izvairās no komunālajiem maksājumiem, tādējādi gan pilsētas budžetu, gan līdz ar to šīs trūcīgās ģimenes padarot vēl trūcīgākas. Lai arī neceru, ka sirdsapziņa pamodīsies, tomēr aicinu visus nemaksātājus pārdomāt savu rīcību.

Un pēdējais. Lai arī cik grūti mums būtu, jaunajā gadā novēlu nezaudēt uzņēmību, būt izturīgiem visās grūtībās un, kā teicis dzejnieks, — degt, mirdzēt un gaismu dot.

«Viss notiek»

1995. gads. Ļoti normāls gads. Daudz no tā, kas bijis iecerēts, ir arī izdarīts. Jauniešu vidū ir populārs izteiciens: «viss notiek» — jā, pie mums viss notiek, neskatoties uz hronisku naudas trūkumu (atvainojos par sliktu toni un sūdzēšanos par dzīves grūtībām).

Galū galā neviens ar varu mūs nespiež, mēs paši esam izvēlējušies savu ceļu un ir prieks, ka par savu darbu mums nevajag kaunēties. Par ko vislielākais prieks šogad?

Pirmkārt. Preiļu pilsētas čempionāti — tā tiešām ir pilsētas bagātība. Daudz komandu, daudz skatītāju. Man ir prieks, ka citiem cilvēkiem ir prieks par šiem pasākumiem.

Otrkārt. Augustā Preiļos notikušās Latvijas pašvaldību sporta spēles. Pasākums izdevās. Visi liela. Tas glaimo un arī rada pārliecību par saviem spēkiem. Vēlreiz paldies visiem, kuri palīdzēja. Bija cilvēki, kuri paši pieteicās palīdzēt. Un vēl. Šādi pasākumi liek sapurināties pilsētai — mazliet saposties. (Tas gan ir jādara regulārāk un neskatoties uz šiem pasākumiem.) Lielī pasākumi ir arī iespēja pašu cilvēkiem nopelnīt.

Treškārt. Futbols, basketbols, volejbols, vieglatlētika, galda teniss — treneri strādā, bērni nodarbojas, ir iespēja braukt uz sacensībām (arī ārzemēs). Pasākumi, kuri tiek rīkoti Preiļos, organizatoriskā līmenī ir noteikti virs vidējā Latvijas līmeņa — šeit jāzceļ Jāzeps Lazdāna rīkotās vieglatlētikas sacensības un sezonas noslēguma soļošanas mači.

Ceturtkārt. Beidzot mēs cilvēciģi varam ieiet sporta klubā. Izveidots skaists foajē. Ļoti drīz durvis vērš kafejnīca. Ir reāla iespēja nākamgad pabeigt tenisa korta celtniecību un pabeigt ieilgušo celtniecību.

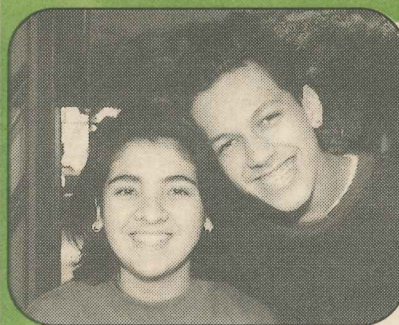
Piektkārt. Man personīgi bija iespēja (pateicoties Latvijas futbola federācijai) šovasar piedalīties starptautiskās futbola federācijas (FIFA) rīkotajosursos Helsinkos. Kļuva mazliet gudrāks, un tas jau ir labi.

Nobeigumā atļaušos novēlēt saviem kolēģiem, audzēkņiem un visiem sporta draugiem veselību un jūsu ieceru īstenošanos 1996. gadā!

Imants Babris,
SK «Cerība» priekšsēdētājs

Lappusi sagatavoja Aina Iljina un Jānis Silickis

Arelis Mendez Velendia un Jairo El Seikali Melgarejo no tās Dienvidamerikas mūžīgās vasaras zemes Venecuēlas. Runā spāņu, angļu, krievu, latviešu valodās un jau 4 mēnešus mācās Līvānu 1. vidusskolas 12.

klasē. Viņiem patīk Līvānu draugi, skola, diskotēkas, arī pati pilsēta ir iepatikusies. Pirmo reizi mūžā viņi redz baltu ziemu un ļoti gaida mūsu Ziemassvētkus. Venecuēlā tie ir ļoti krāšņi sarkanbaltzaļi, ir nebeidzamas party, īpatnējas tradīcijas un mūzika. Latvieši viņiem šķiet pārāk nopietni.

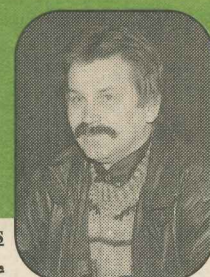
— Šī gada lielākais notikums ir atbraukšana uz šejieni. Te viss ir pilnīgi citāds.

— Nākamgad gribam apceļot Eiropu, redzēt Maskavu. Visvairāk tomēr Ziemassvētkos gribam būt mājās, jo mūsu vecākiem, māsām, draugiem ir skumji bez mums. Tāpēc arī mums ir mazliet skumji...

Gunta — 3 bērnu māmiņa, kura savējiem veda skaistu eglīti. Lai arī tuvojās priecīgie Ziemassvētki un Jaunais gads, Guntas acis bija asaras.

— Lai jaunā valdība padomā arī par māmiņām. Kā 20 latus izdalīt uz 5 cilvēkiem, ja tētis nestrādā un māmiņa nestrādā?

— Lai mums vienmēr būtu maizīte uz galda un naudiņa, jo mums tās nepietiek. Tagad atļaus pensionāriem strādāt, bet mums, — jaunajām māmiņām, nav darba. Ļoti grūts šis gads. Tagad es divus mēnešus dabūju darbu, bet tie 35 lati manai ģimenei, tie ir asaras...

Vitālijs Gabrāns,

kuram ir firma SIA «Paozoli» — Līvānu pirts komplekss, kurš palēnām top gatavs pašu spēkiem.

— Šis gads, neteiktu, ka labi gājis, — vidējs. Patīkamākais — noslēgti izdevīgi līgumi ar citām firmām.

— Valdībai novēlu vairāk padomāt, cik daudz varēs izdarīt savas tautas labā, ne tikai par savu krēslu.

— Līvāniešiem visiem darbu, manai firmai uzplaukt un vairāk klientu, ģimenei — veselību un naudiņu. Un visiem sagaidīt Jauno gadu ar cerībām.

**Šajā tumši zilā
Stundā tev kāds
iedod mirkli, un tu
būvē mirdzošu
sapņu, gaišu
skumju un klusu
cerību pilis savā
sapņu pilsētā...**

Fotosalona «Minox» fotogrāfi **Jānis Magdalons** un

Andis Veigurs, — bildējuši stāvus, guļus, sēdus. Nu, fotogrāfi ir fotogrāfi, — bez komentāriem...

— Ziemassvētki ir svētki, bet Jaunais gads mums ir plašs laiks.

— Esam dzīvi, maizei ar sviestu un desu pietiek. Šogad saspārojāties, nopirkām fotokameru «Studio Express», bija interesants darbs ar Līvānu TV. Kāzu, žēl, šogad mazāk, toties bijām visās.

— Sev novēlam jaunas kurpes, pilsētai — darbu, tad arī mums būs apgrozījums. Latvijai — 20% godīgu deputātu, jo, kas tad tur darās...

Mēs neko nevaram iespaidot, bet nepadosimies un cinīsimies par saulaino nākotni!

Ludmila Kursite — pārdevēja avižu kioskā. Ļuda — Latvijā dzimusi krieviete, ļoti labi runā latviski, bet nav pilsone.

— Es esmu nekas. Amerikā nevaru vēlēties, Krievijā nevaru, te arī nevaru. Tā ir ačgārība.

— Labs gads bijis. Brālis darbu atrada, esmu ļoti priecīga par to.

— Sev ļoti vēlos mieru, ģimenei satību, naudas vairāk. Un cilvēki, kur piedzimuši, tur lai dzīvo. Lai saudzīgāk izturas viens pret otru, lai visi atrod darbu un lai ir veseli. Es katru gadu ceru, ka nākošais būs labāks. Labi, ka ir cerība, sliktāk, ja tās nav.

Burvīgu dāvanu un parfimērijas veikala «Avenīte» saimnieki **Inese un Jānis Čēči**. Viņiem šis darbs

ir sirdslieta, — patīk sagādāt cilvēkiem jaukus pārsteigumus.

— Ziemassvētki — kaut kas mierīgs un foršs. Esam veseli, mazie rukši — mūsu bērni, arī.

— Ģimenes dzīvē vēlamies lielāku samierināšanos, ja kas notiek, mazliet paklusēt. Savām klientēm — laimi, būt tikpat foršām un mums uzticīgām.

— Pilsētai iet smagi, bet laikam esam pelnījuši. Tagad jādomā, ko strādāt, lai saņemtu naudu. Patiešām jāpalīdz ir vientuļiem cilvēkiem.

— Valdībai — beigt plēsties un vienreiz sākt strādāt. Tajās smagajās, negulētajās janvāra dienās es izšuvu pūcīti. Tagad es uz to skatos un atceros tās dienas. Viss ir mainījies, tagad cilvēki vairs nekur neies. Jāsāk strādāt pat nesēžot augstajā krēslā, un tad jau tevi pamanīs.

Renāte Šmukste — pilsētas mēra vietniece. Viņa ir vidū, un apkārt lieli darbu kalni. Un tomēr — smaids nav nemaz tik rets viesis viņas sejā, arī šoreiz — «trakajā» gada nogalē.

— Gads bijis veiksmīgs, darbā labvēlīgs, bet ģimenē daļēji labvēlīgs, jo mana vīramāte aizgāja viņsaulē.

— Spilgtākais notikums — tikšanās ar Gunti Ulmani Līvānos. Domāju, viņš ietekmēs, lai Līvāniem būtu atbalsts attīstībā, rūpniecībā, cilvēku labklājības līmeņa celšanā.

— Jaunajai valdībai — ievirzīt Latviju tajā gultnē, lai izejam no krīzes. Tad arī Līvānos sāktos attīstība. Celulozes kombināts no ekoloģijas viedokļa nav labākais risinājums, bet labākais no pilsētas attīstības viedokļa. Otrs variants ir somu firmas kokzāģētava. Galvenais — atrisināt bezdarba problēmu. Jāizstrādā pilsētas attīstības programma, bet sākumā jābūt rūpniecības attīstības programmai.

— Manai ģimenei — saskaņu, veselību. Lai jaunākajai meitai labi veiktos mācības, un pēc skolas beigšanas lai viņa dabū darbu.

Cilvēks, kurš jūt pilsētas pulsu un noskaņojumu visas dienas garumā — tirdzniecības uzņēmuma «Runcis» pilsētas autobusa

šoferis **Inārs Vilkauss**. Tagad viņam mīļāki Ziemassvētki, agrāk visi svinēja tikai Jauno gadu.

— Gads labvēlīgs, jo dabūju darbu. Savējiem novēlu gaišu prātu un nenokārt degumus. Līvāniem, — lai tie būtu rūpnieciski kā agrāk, lai cilvēkiem nav jāmeko ar bezdarbu. Arī mums pašiem sevi jāsapņo. Latvijai, — lai deputāti daudz nekaro, bet fiksā ķeras pie darba. Ja tik ilgi vēl to valdību, uz priekšu netiksim.

Līvānu slimnīcas feldšeris **Valdis Anspoks** — 18. novembrī dzimis Skorpions. Ekstrēmists, ja ko iesāk, nevar apstāties. Vienmēr ciniņies par to, lai vide, kurā dzīvojam, būtu tīra. Jau 3 gadus dzīvo Rudzātās, bet strādā Līvānos. Dzīve dažreiz viņu ieplaukā, arī viņš nepaliek tai parādā.

— Skumīgi. Es pat nezinu, ko gaidu no Jaunā gada. Mēs paši esam uz sliktu pusi mainījušies. Sev neko nenovēlu. Ģimenei — izturēt to tempu, kamēr «augšā» visi paliks loģiskāki.

— Līvāniem — nedabūt celulozes kombinātu uz kakla un neļaut īpaši plēsties stikliniekam. Tagad bērni vairs neslimo ar astmatisko bronhītu...

— Latvijai — «augšā» ir jābūt rotācijai, kā noklūdiņies, tā no amata nost. Repše pieļāva banku krīzi, kāpēc viņš tur jātur kā svētā govs? Es savā darbā nedrīkstu kļūdīties, viņi to dara gadiem...

Lappusi sagatavoja Daina un Andris Kursiši

Katoļiem svinamas dienas 1996. gadā

1. janvārī — Dievmātes svētki — Miera diena.

6. janvārī — Triju Kēniņu diena.

2. februārī — Jēzus upurēšana svētnīcā (Sveču diena).

19. martā — Svētā Jāzepa svētki.

25. martā — Kunga pasludināšanas diena.

7. aprīlī — **LIELDIENAS.**

16. maijā — Kristus debeskāpšanas diena.

26. maijā — **VASARASSVĒTKI.**

6. jūnijā — Kristus Vissvētās Miesas un Asins svētki.

29. jūnijā — Sv. apustuļu Pētera un Pāvila svētki.

15. augustā — Dievmātes debesu uzņemšanas un Māras zemes Karalienes svētki.

8. septembrī — Dievmātes Dzimšanas diena.

1. novembrī — Visu svēto diena.

8. decembrī — Dievmātes bezvainīgās ieņemšanas diena.

25. decembrī — **ZIEMASSVĒTKI.**

Citas ievērojamas dienas

No 18. līdz 25. janvārim — oktāva par kristiešu vienību.

21. februārī — Pelnu diena. Lielā Gavēņa sākums. Šajā dienā stingrs gavēnis.

4. aprīlī — Zaļā Ceturtdiena.

5. aprīlī — Lielā Piektdiena.

Jāievēro stingrs gavēnis.

6. aprīlī — Klusā Sestdiena.

2. novembrī — Visu ticīgo mirušo piemiņas diena.

1. decembrī — Adventes I svētdiena.

Gavēņi

Stingrs gavēnis — Pelnu dienā, Lielajā Piektdienā, Ziemassvētku vigīlijā.

Atturēšanās no gaļas ēdieniem — visās piektdienās, Lielajā sestdienā.

*Nāc pie manis, ligaviņa,
Esi mana, paliec mana!
Vieglās dienas, grūtas dienas
Abi kopā vadīsim.
Andu Malajevu un Ivaru
Zeltiņu, kopīgas dzīves gaitas
uzsākot, sveic rajona izlases
vieglatlēti.*

Gadi aizšalc pakalniem

pāri
Ar nemieru, steigu, ik dienas ko
sver,
Veidojot bagātu, skanīgu mūžu...
**Jāni Vucānu sirsnīgi sveicam 70
gadu jubilejā, vēlam labu
veselību un laimi.**
Rožupes pagasta padome

STRUŽĀNU KŪDRAS FABRIKA

Ziemassvētku cenas no 1. decembra līdz 30. decembrim:

kūdras briķetes - 13,28 Ls/t,
virs 100 tonnām - 12,54 Ls/t,
cinkotās stieples žoga pinums - 13,96 Ls,
1. rullis (15 m2)
cinkotā tērauda vannas (220 l) - 12,99 Ls/gab.

Cenā ietilpst PVN 18%.

Produkcijas piegādei piedāvājam transportu,
cena 0,19 Ls par 1 km. Katram 20 pircējam -
pārsteigums. Elastīga apmaksu par produkciju.
Piedāvājam jaunu buldozeru DZ-171, cena pēc vienošanās.

**Uzziņas pa tālruniem Rēzeknē:
(8-246) 58298, 58324, 58220.**

**Laikraksta «Novadnieks»
kārtējais numurs iznāks
1996. gada 6. janvārī.**

Televīzijas programma

Sestdiena, 30. decembris

Latvijas TV I

9.00 Rīta stunda. 10.00 Mielasts ar Mārtiņu. 10.20 Pasaules mode. 10.45 Pie Oto. 11.05 Pasaka, pasaciņa. 12.35 Dok. filma. 12.45 Īsfilma Baltie zvaniņi. 13.35 Īsfilma Cēloņi un sekas. 13.35 Īsfilma Tās dullās Paulīnes dēļ. 14.00 Mākslas filma Emīla nedarbi. 15.15 Kinoaktieru studijai — 30. 16.15 Mūsu kinonedēļa. 16.25 Pauze. 17.25 Knēveliši. 18.00 Ziņas. 18.10 Tiesības mīlēt. 51. un 52. sērija. 19.25 Vides vizijas. 19.55 Ķirurgi. 42. sērija. 20.30 Panorāma. 21.05 Mūsu kinonedēļa. 21.15 Mikrofona gada balva.

Latvijas TV II

8.00 — 11.00 Picca TV. 11.00 TV veikals. 11.30 Vai tu zini? 11.45 Kristīgā programma. 12.30 Angļu valoda. 12.50 Franču valoda. 13.10 Vācu valoda. 13.40 Itāliešu valoda. 14.00 Tēma ar Vladu Listjevu. 14.45 Juke Box. 15.20 Pasaules zelta klubs. 15.35 Sambuks. 16.00 Vācijas spogulis. 16.20 Katedrāļu laiks. 17.15 Multiplikācijas filma. 17.25 Zinātnes problēmas. 17.55 Kalns. 18.25 Videoklipi. 18.45 Paradizes pludmale. 104. sērija. 19.10 LTS. 19.55 Latloto. 20.05 Sports un mūzika. 20.30 Panorāma. 21.00 NTV. 22.00 Ziņas krievu val. 22.10 Dzied Bridžida Bardo. 22.40 E iela. 342. un 343. sērija. 23.30 Modeles dzīvē un fantāzijās. 24.00 Dāmu klubs.

Krievijas sabiedriskā TV

6.45 TV modinātājs. 7.45 Vārds mācītājam. 8.00 Ziņas. 8.10 TV modinātājs. 9.30 Raidījums bērniem. 10.00 Rīta pasts. 10.35 Padomi kulinārijā. 10.50 Manu sapņu lēle. 11.35 Augstākās aprindas. 11.55 Jaungada eglīte Maskavas cirkā. 12.25 Mākslas filma Traktoristi. 14.00 Ziņas. 14.20 Multiplikācijas filma. 14.50 Dzīvnieku pasaulē. 15.30 Logs uz Eiropu. 16.10 Laimīgs gadījums. 17.00 Ziņas. 17.20 Krievu projekts. 17.55 Mākslas filma Operācija I un citi Šurika piedzīvojumi. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Kas? Kur? Kad? 22.10 Detektīvaģentūra Mēnesgaisma. 23.10 Ziņas. 23.20 Eiropas kausa izcīņa hokejā. Finālspele.

Svētdiena, 31. decembris

Latvijas TV I

9.00 Province. 9.50 Dziesma manai paaudzei. 10.20 Skabargas rīta pielikums. 10.35 Multiplikācijas filma. 10.50 Dejo Skolotāju nama bērnu deju kolektīvs. 11.15 Uzmini nu! 12.15 Jarāna šovs. 13.00 Zīmes rāda. 13.45 Viru spēles. 14.25 Dailes teātris — 75. 15.00 R.Paula koncerts. 16.00 NBA meistaršācīkstes. 17.20 Labvakar piedāvā. 18.00 Ziņas. 18.10 Tiesības mīlēt. 53. sēr. 18.40 Multfilma. Bimini. 19.00 Mūsu kinonedēļa. 19.10 Laureātu parāde. 19.30 Emīlija. 4. sēr. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.25 Reklāma. 20.30 Panorāma. 21.05 Pasaules gada notikumu apskats. 21.35 Flintstoni. 22.00 Imanta — Babīte pietur Jaunajā gadā. 22.40 Koncerts. 23.45 Latvijas prezidenta Gunta Ulmaņa Jaungada apsveikums. 0.05 Jaungada horoskopi. 0.45 Vakariņa nakts pasaka. 1.00 Nakts bums. Mākslas filma. Maģijas mirklis.

Latvijas TV II

8.00 — 11.00 Picca TV. 11.00 Kristīgā pasaule gadu mijā. 12.10 Ram tai lielā balva. 13.13 Autoklasika. 13.40 Stils. 15.30 Sporta programma. 16.30 Dzied Bridžita Bardo. 17.45 Sporta laureāts — 95. 18.15 Cilvēks zvēru pasaulē. 18.45 Paradizes pludmale. 19.10 LTS programma. Svētdiena. 19.45 Ziņas. 20.00 liktenis. 20.05 E iela. 20.30 TV veikals. 21.00 NTV 5 Vecgada ziņu stunda. 22.00 Ziņas. 22.10 Nakts portrets. Gadu mijas raidījums. 22.25 Noziegumam pa pēdām. 23.10 NTV 5 dāvanu stunda. 23.45 Latvijas prezidenta Gunta Ulmaņa Jaungada apsveikums. 24.00 Dāvanu stunda. Turpinājums. 0.25 Jaungada balle. Daudz laimes. 1.35 Joki? Mistery Bins.

Krievijas sabiedriskā TV

7.00 TV modinātājs. 8.00 Ziņas. 9.25 Kamēr visi mājās. 10.00 Rīta zvaigzne. 10.50 Kinokomēdija. Trīs plus divi.

12.30 Teleskops. 13.25 Smieklu panorāma. 14.00 Ziņas. 14.20 Stāsti par operām un operētēm. 15.25 Ceļotāju klubs. 16.15 Jaungada multiplikācijas filmu programma. 17.00 Ziņas. 17.20 Futbola apskats. 17.45 Atceroties Jaungada «Uguniņas». 18.55 Klubs Baltais papagailis. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.35 Kinokomēdija. Tūļa. 22.35 Jaungada nakts. 1.45 Kinokomēdija. Ķertie.

Pirmdiena, 1. janvāris

Latvijas TV

10.00 Multfilma. 10.25 Zebra. 10.45 Jaunais gads — tā ir stunda, kad brīnumi notiek. 11.20 Pasmaidi, sirds gaiša kļūs! 12.45 K.Būza. Sievietes, sievietes. Dailes teātra izrāde. 15.55 Jaungada naksts Sarajevā. 17.55 Sludinājumi. 18.00 Ziņas. 18.10 Sporta deju festivāls. 19.10 Bērniem. Palasīsim grāmatiņu! 19.30 Pēcvārds TV iestudējumam Aktrise Ragārēs. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.05 Sensāciju mednieki. 17.sēr. 21.55 Daiānas Rosas koncerts Ņujorkā. 23.05 Popkultūras akadēmija.

Latvijas TV II

9.00 — 11.00 Picca TV. 14.30 Smieklu jūra — 95. 16.30 Itogi. 17.45 Deju ferma. 18.00 Multfilma. 18.15 Noziegumam pa pēdām. 19.00 LTS Jaungada balle. 19.20 Sports un mūzika. 19.45 Ziņas. 20.00 E iela. 20.25 TV veikals. 21.00 NTV 5. 22.00 Ziņas. 22.10 Konkurents. 22.40 E iela. 23.05 Paradizes pludmale.

Krievijas sabiedriskā TV

8.00 Ziņas. 8.15 Multiplikācijas tēlu pasaulē. 9.00 Filma bērniem. Sniega karaliene. 17.00 Ziņas. 17.20 Jautrie stāsti. 18.00 Uzmini melodiju! 18.45 G.Hazanova jubilejas vakars. 19.50 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 G.Hazanova jubilejas vakara turpinājums. 21.50 Kinokomēdija. Putniņš. 23.50 Ziņas. 24.00 Rallijs. Parīze - Dakāra.

Otrdiena, 2. janvāris

Latvijas TV I

7.30 Rīta bums. 8.30 Tiesības mīlēt. 8.55 Rīt, parīt, aizparīt... 9.00 Mielasts ar Mārtiņu. 9.20 Zīmes rāda. 10.05 Teātra jaunumi. 17.00 Kino — 100. TV filma. SirdsDaugava. 17.55 Sludinājumi. 18.00 Ziņas. 18.10 Laureātu parāde. 18.30 Aiz priekšskara. 19.40 Mans būs mans. 19.10 Mūzikas ziņas bērniem. 19.30 Skats no malas. 19.55 Ķirurgi. 43. sēr. 20. 20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.05 Pasaules gada notikumu apskats. 21.35 Mākslas filma.Ēzeļa āda. 23.00 Naksts ziņas. 23.05 Filmas turpinājums. 23.25 Amerikāņu nakts ar Saimonu Retlu.

Latvijas TV II

6.45 — 10.00 Piccas TV. 17.00 TV Veikals. 17.30 Vācu valoda. 26., 27. nod. 18.00 Valdības preses konference. 18.30 Lielbritānijas ikdienas. 19.00 LTS ziņas. 19.20 Kurzemes TV. 19.40 Sludinājumi. 19.45 Ziņas. 20.00 Vizīte. 20.20 Melanholiskais valsis. 20.30 Panorāma. 21.00 NTV 5. 22.00 Ziņas. 22.10 Vācijas spogulis. 22.25 Noziegumam pa pēdām. 23.10 NTV 5. H.Persela opera. Feju karaliene.

Krievijas sabiedriskā TV

8.00 Ziņas. 8.15 Multiplikācijas tēlu pasaulē. 8.55 Kinokomēdija. Putniņš. 17.00 Ziņas. 17.20 Sastrēgumstunda. 17.50 Jautro un atjautīgo klubs — 95. Fināls. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Kinokomēdija. Kareivis Ivans Čonkins. 22.35 Celmlauži. 23.05 Ziņas. 23.15 Rallijs. Parīze — Dakāra. 23.25 Sensāciju mednieki.

Trešdiena, 3. janvāris

Latvijas TV I

7.30 Rīta bums. 8.30 Tiesības mīlēt. 8.55 Rīt, parīt, aizparīt... 9.00 Mans bus mans. 9.10 Skats no malas. 9.35 Dziesma manai paaudzei. 10.05 Ķirurgi. 42. sērija. 17.00 Dokumentāla filma. 17.25 Knēveliši. 4. sērija. 17.55 Sludinājumi. 18.00 Ziņas. 18.10 Uzmini nu! 19.10 Uz vienas stīgas. 19.25 Ex libris. 19.40 Nedēļas vidū. 19.55 Flintstoni. 109. sērija. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30

Panorāma. 21.05 Laimes spēle. 21.40 «Imanta-Babīte» pietur Jaunajā gadā. 22.20 Emīlija. 4. sērija. 23.00 Nakts ziņas. 23.05 Emīlija. 4. sērijas turpinājums.

Latvijas TV II

6.45-10.00 Picca TV. 17.35 Angļu valoda. 14. nodarbība. 17.55 Franču valoda. 14. nodarbība. 18.15 Noziegumam pa pēdām. 109. sērija. 19.00 Telekompanija LTS. 19.20 Ēterā — Kurzemes TV. 19.30 Ēterā — Zemgales TV. 19.40 Sludinājumi. 19.45 Šodien. 20.00 Tikšanās. 20.30 TV veikals. 21.00 NTV 5. 22.00 Šodien. 22.10 Dzīvīte, dzīvīte...

Krievijas sabiedriskā TV

8.00 Ziņas. 8.15 Tropu meitenes noslēpums. Pirmizrāde. 9.05 Kas? Kur? Kad? 17.00 Ziņas. 17.20 Tropu meitenes noslēpums. Pirmizrāde. 18.10 Sastrēgumstunda. 18.35 Uzmini melodiju! 19.00 Tēma. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Vientuļa sieviete vēlas iepazīties. Mākslas filma. 22.20 Deju maratons. 23.00 Ziņas. 23.10 Rallijs «Parīze — Dakāra». 23.20 Sensāciju mednieki.

Ceturtdiena, 4. janvāris

Latvijas TV I

7.30 Rīta bums. 8.30 Tiesības mīlēt. 56. sērija. 8.55 Rīt, parīt, aizparīt... 9.00 Dzīvīte, dzīvīte... 9.45 Ķirurgi. 43. sērija. 17.00 Viru spēles. 17.40 Nedēļas vidū. 17.55 Sludinājumi. 18.00 Šodien. 18.10 Kino — 100. Latvijas daļa. 18.40 Ziemassvētku ceļojums. 19.05 POpiela. 20.00 Teātru jaunumi. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.05 Spogulis. 21.55 Majors aizkavē operāciju. Mākslas filma. 23.00 Nakts ziņas. 23.05 Pasaules mode.

Latvijas TV II

6.45-10.00 Picca TV. 16.50 TV veikals. 17.20 Populārzinātniska programma. 17.50 Hameleonu rotaļas. 154., 155. un 156. sērija. 19.00 Telekompanija LTS. 19.20 Ēterā — Kurzemes TV. 19.30 Multikoncerts bērniem. 19.40 Sludinājumi. 19.45 Šodien. 20.00 E iela. 346. sērija. 20.30 Panorāma. 21.00 NTV 5. 22.00 Šodien. 22.10 Skanēs valsis, tango, svings... 22.55 No TV videofondiem. 23.10-0.10 NTV 5.

Krievijas sabiedriskā TV

8.00 Ziņas. 8.15 Tropu meitenes noslēpums. Pirmizrāde. 9.05 Tēma. 17.00 Ziņas. 17.20 Tropu meitenes noslēpums. Pirmizrāde. 18.10 Sastrēgumstunda. 18.35 Loto spēle. 19.00 Viens pret vienu. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Tautas romāns. Mākslas filma. 22.35 Muzikāli izklaidējošs raidījums. 23.20 Ziņas. 23.30 Rallijs «Parīze — Dakāra». 23.40 Sensāciju mednieki.

Piektdiena, 5. janvāris

Latvijas TV I

7.30 Rīta bums. 8.30 Tiesības mīlēt. 57. sērija. 8.55 Rīt, parīt, aizparīt... 9.00 Vizīte. 9.20 Spogulis. 17.00 Skabargas POpiela. 17.55 Sludinājumi. 18.00 Šodien. 18.10 Tiesības mīlēt. 54. un 55. sērija. 19.10 Ekrāns bērniem. 19.30 Kriminālais ekspress. 19.50 Globuss. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.05 Figaro kāzas. 23.00 Nakts ziņas. 23.05 Figaro kāzas. Turpinājums.

Latvijas TV II

6.45-10.00 Picca TV. 17.10 TV veikals. 17.40 Angļu valoda. 14. nodarbība. 18.00 Kristīgā programma. 19.00 Telekompanijā LTS. 19.20 Nakts portrets. 19.40 Sludinājumi. 19.45 Šodien. 20.00 Cilvēks zvēru pasaulē. 20.30 TV Polonia. 21.00 NTV 5. 22.00 Šodien. 22.10 Hameleonu rotaļas. 157., 158. un 159. sērija. 23.15. Mākslas filma.

Krievijas sabiedriskā TV

8.00 Ziņas. 8.15 Tropu meitenes noslēpums. Pirmizrāde. 9.05 Viens pret vienu. 17.00 Ziņas. 17.20 Tropu meitenes noslēpums. Pirmizrāde. 18.10 Mežonīgais lauks. 18.25 Cilvēks un likums. 18.55 Brīnumu lauks. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Seriāls. 21.45 Trase. 22.05 Ziņas. 22.15 Rallijs «Parīze — Dakāra». 22.25 Viss vērtīgi! Detektīvfīlma.

Aglona Latvijā, Anglona — Itālijā

Ieejot drīzuma Eiropas Savienībā, jau saviļcīgi der iepazīties ar Eiropas vēsturiskajām vietām, bet jo sevišķi ar vietām, kuru nosaukumi ir stipri līdzīgi Latvijas sēstamajiem. Ar Itāliju mūs saista Sūtri, par ko jau bija publikācija. Tagad — Anglona. Tās puses ir divas savstarpējas un tālas Dievmātes svētnīcas, kuru nosaukumi atšķiras tikai ar vienu burtu.

Anglona ir Itālijas dienvidrietumos Lugānijas apgabalā. Parastā kartē Anglonas vārds nav atzīmēts, jo tā ir ļoti maza vieta. Šeit ir nedaudz māju un tās pašas nav pārāk lielas. Taču šeit atrodas neparastas formas vairāk nekā 1000 gadus sena Dievmātes svētnīca. Savā laikā tā bija Anglonas pilsētas katedrāle. 5. gs. to nopostīja goti (Austrumģermāņu cilts. Mūsu ēras sākumā viņi atceļoja, domājams, no Skandināvijas uz Baltijas jūras dienvidpiekrasti. Vislas lejteces apvidū. 3. gs. viņi sasniedza Dņepras un Dņestras lejteci un 4. gs. pieņēma katolīcību.).

Palikušās drupas apkārtnē tiegrie nedaudz atjaunoja un tā varēja turpināt godināt Jaunavu Mariju kā Karalieni, kurai klepi Jēzus Bērns. Kaut ko vairāk uzzināt par seno Anglonu var dažādās senlaiku vārdnīcās un, iespējams, kādā ceļveidī, ko var iegādāties Anglonā. Nesen Itālijā izdota un krāsainam fotogrāfijām rotāto grāmata par visām Dievmātes 1539 svētnīcām Itālijā. Pestījumi un Viņa svētajiem veltīto dievnamu skaits ir stipri mazs. Ar Dievmātes svētnīcām to skaits pārsniedz 2000.

Arī Latvijā Dievmātei veltīto baznīcu skaits ir nesalīdzināmi lielāks nekā pārejiem svētiem. Anglonā lielākā svētku diena ir 8. septembris — Dievmātes Dzimušanas diena. Minētajā grāmata par Itālijas svētnīcām ir Anglonas baznīcas attēls, bet nav svētbildes. Vēl jāpiebilst, ka šis Itālijas apgabals bija grieķu jeb Bizantijas iespaidī.

Katoļu baznīcas vēsturnieks jezuits lēvs St. Kučinskis domā, ka tai laikā, kad Anglona bija Bizantijas valdnieka pārvalde, Modenas bīskaps Vilhelms apmeklēja Ikskili un tur atzina

pirmā mūsu zemes bīskapa Meinarda svētumu. Iespējams, ka kāds mūsu Indriķa hronikas noraksts bija daļējs arī Bizantijas ķeizaram. Domājot par logāta (pāvesta sūtņa) viesošanās Ikskili un, zinot, ka kops 1209. gada Jersikas karaizvalsts daļēji bija Rīgas bīskapa īpašums, rodas neatbildēts vaicājums, kāpēc legāts Vilhelms neapmeklēja katolisko Jersiku, kur 1209. gadā jau bija Konstantinopoles (austrumrita) baznīcas ar šim ritam tik raksturīgām Bizantijas stila Dievmātes svētbildēm?

Indriķis savā hronikā neatzīmē, kādi bija svētbildu nosaukumi. 1230. gadā notika Visvalža zemju pakāpeniska pāreja no austrumrita latīņu rita, ko veica Daugavgrīvas cisterciešu mūki. Vēsturē minēts, ka lietuviešu kunigaitis savos karagājienos vienmēr vadājis līdz no Bizantijas atsūtīto svētgleznu.

Mums, neskatoties uz daudziem pētījumiem un minējumiem, trūkst pareizu ziņu par Aglonas vietas nosaukumu un par pašu Aglonas Dievmāti. Protams, Aglona ir sena vieta. No 1698. līdz 1700. gadam Aglonā sāka darboties dominikāņi — «baltie tēvi». Jau tolaik Aglona nebija kāds meža biežoknis, bet gan daudz senāka garīgās aprūpes vieta ar koka dievnamu, kuras vēsture kara postījumu dēļ nav zināma. Sevišķi jāievēro, ka Livonijas pīļu garīdznieki no pīlīm apkalpoja arī tālu apdzīvotas vietas un tur cēlās kapelas. Lai veiktu dvēseļu aprūpes darbu.

Vai pīlīnīgi pielaut, ka Aglonā vēl pirms dominikāņiem bija kāda svētnīca, kuras svētglezna varēja noderēt pašreizējās Aglonas Dievmātes svētgleznas zīmēšanai uz ozolkoka dēļiem par paraugu. Nav izslēgts, ka pēc pareizticīgo atdalīšanas Bizantijas mūki un reizē misionāri varēja ar svētbildēm apmesties arī pūrvainās un mežainās vietās. Par zināma veida tādu misionāru rakstu Dagdas kungs Bulgārijā savā vēsturiskajā romānā par baznīckunga Jordana atmiņām.

Vēl jāievēro, ka neālu no Anglonas Itālijā cisterciešu mūkiem bija klostēris. Šie mūki bija misionāri un nenogurdināmi

tālu ceļu gājēji. Ta Anglona var būt saistīta gan ar austrumu mūkiem misionāriem, gan ar rietumu mūkiem cisterciešiem.

Savukārt mūsu zeme karalis Visvaldis 1230. gadā cisterciešu mūkiem, kuru klostēris atradās Daugavgrīvā, bija dāvājis īpašumu starp Liksnas upes ieteku Daugavā un kādu Kašu (?) ezeru, ko daži vēsturnieki uzskata par ezeru pie Rēzeknes. Tāpat domā, ka Viškos senlaikos bijusi bīskapija un ka vācu ordenis būtu to iznīcinājis. Par to vēsturnieki saka, ka Rēzeknes pīļu ordenis sācis celt 1285. gadā. Savukārt izcēlais Latgales pētnieks un vēsturnieks G. Manteifelis piebilst, ka vācu ordenis to sācis celt, kad galīgi sakāvis Rēzeknes apgabala latviešus.

Rēzeknes pīls uzcelta senās latviešu pīls vietā. Šie un līdzīgi vēstures dati rāda, ka latīņu rita katoļu baznīcas ieviešana Latgalē notika lēnām. Tālaika dokumentu gājuši bojā, ordenim dedzinot Rīgas arhibīskapa arhīvas Koknesē, gan vēlāko laiku Maskavas postījumos. Tomēr nevar teikt, ka līdz jezuitu darbības sākumam 17. gs. sākumā Latgalē būtu uzlabājis senais pagānisms, kāds tas bija līdz Svētā Meinarda darbības sākumam. No 13. gs. beigām līdz 16. gs. sākumam pamazām nostiprinājās mīers Livonijā un reizē ar to katoļu baznīca, kuras centrs sākumā bija gan arhibīskapa, gan ordeņa pīlis un no tam veidojās lauku novadu aprūpes vietas, arī Aglona, paplašināja savu darbību.

Nav nekādu šaubu, ka Anglonas cisterciešiem bija sakari ar tāda paša klostera brāļiem Daugavgrīvā. Kā Anglonā saucās arī kāds neliels apgabals Sardinijā salā Itālijā (Ar šī sala Vidusjūrā 6-7. gs. bija Bizantijas rokās. No 1861. gada iekļauta Itālijas sastāvā. 1976. gadā bija 1,57 miljoni iedzīvotāju.). Tas tikai pastiprina senās Anglonas Dievmātes vārdu un slavas izplatību. Tāpat Lietuvā netālu no Akmenes ir Aglonas upe. No teikti pētījumi nākotnē atklās vēl daudz nezināma mūsu tautas un Baznīcas dzīvē.

Apkopojis prāvests TILĀ A. Budžē

Sludinājumi un reklāma ☎ 22305

Pārdod

Audi-80, 1980.g., labā tehniskā kārtībā, \$ 1800. Zvanīt 56622 pēc 20.00;

GAZ-21R. Tālr. 65128;

Opel Record, 1983.g. decembris, lūka, stereosistēma, teicamā kārtībā, Volkswagen Passat, 1983.g. decembris, 4 durvis, stereosistēma, teicamā kārtībā, BMW-320, pārejas modelis, 2 durvis, 1984.g., teicamā kārtībā. Tikko no Vācijas. Cenas pēc vienošanās. Tālr. 24664, 21625;

steidzami lēti Audi-100, «cigārs». Tālr. 22066;

BMW-525i. Zvanīt 23772 vakaros;

Ieduskkapjus, garantija, piegāde. Tel. 21268;

māju Jersikas pagastā. Zeme 3 ha. Cena Ls 1000. Tel. 8-252-31953;

māju Raudovkā. Tel. 54640;

vairumā olas (Madona). Tālr. 8-252-23591;

steidzami BMW-518, 1983. g. Tālr. 21525.

Pērk

gaļu. Tel. 21898;

k/s «Vītoli» graudus, mazlietotus vai jaunus T-150K, T-16, GAZ vai ZIL, E-281C, ekskavatoru JUMZ vai «Karpatec», kombainu Jeniseja-1200. Tel. 8-246-41874;

gaļu. Tālr. 65128;

labu govī. Tel. 65110;

M-412 motoru (lēti). Tālr. 21283.

Maina

2 istabu dzīvokli pret mazāku. Visi Preiļos. Tālr. 24351.

Dažādi

Vajadzīga farmaceite darbam Livānos. Zvanīt 24223 vakaros.

ŠVEICES FIRMA
EASTCON AG LV

MEKLE DARBINIEKUS DARBAM LATGALES REĢIONĀ

- ◆ ja Jūs interesē darbs strauji augošā firmā;
- ◆ ja Jūs esat 25-45 gadus veci;
- ◆ ja Jūs gribat strādāt godīgu darbu un saņemt neierobežotu atalgojumu atbilstoši padarītajam;
- ◆ ja Jums ir autovadītāja apliecība un personīgais auto.

Mēs gaidīsim Jūsu vēstuli ar CV un fotogrāfiju līdz 5. janvārim.
Mūsu adrese: Jūrmalas iela 14, Babītes pag., p/n "Piņķi", Rīgas raj. LV 2107

Iedzīvotāju ievēribai!

1995. gada 10. oktobrī Ministru kabinets ir pieņēmis Noteikumus par valsts a/s «Latvenergo» elektroenerģijas pārdošanas cenām.

Noteikumos noteikts, ka iedzīvotājiem par elektroenerģijas katru kilovatstundu, kas izlietota, sākot ar 1996. gada 1. janvāri, jāmaksā Ls 0,02832 (tai skaitā elektroenerģijas cena — Ls 0,024, 18% pievienotās vērtības nodoklis — Ls 0,00432). Aprēķināto summu par visu patērēto elektroenerģiju norēķinu grāmatiņā jānoapaļo līdz veselīem santīmiem atbilstoši Latvijas Bankas norādījumiem.

Lūdzam iedzīvotājus 1996. gada 1. janvārī nolasīt skaitītāja rādījumus un mēneša laikā norēķināties par elektroenerģiju, kas patērēta līdz 1996. gada 1. janvārim, par līdzšinējo cenu — Ls 0,02537 par vienu kilovatstundu (kopā ar pievienotās vērtības nodokli).

Atgādinām, ka par patērēto elektroenerģiju jāmaksā katru mēnesi. Par katru nokavēto dienu tiks ieturēta kavējuma nauda 1% apmērā.
Valsts a/s «Latvenergo»

Preiļu pilsētas iedzīvotāju ievēribai

Karstais ūdens Preiļu pilsētas daudzdzīvokļu namos 1995. gada 31. decembrī un 1996. gada 1. janvārī būs visu diennakti.
P/u «Siltums»

Tas visskumjākais brīdis, kad mātes sirds Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un stājas..
A. Vējāns

Dalām bēdu smagumu ar Jekimu Lisicinu, no MĀTES atvadoties.
Preiļu PPU «Saimnieks» kolektīvs

Viss nepazūd, kad, māmiņ, kapu kalnā Pār tevi vēsas smilšu saujas krīt, Vēl paliek siltums, ko tu devī, Un kaut kur dziļi sirdī sāpes mīt.
Sērojam kopā ar Bronislavas Zusinas piederīgajiem sakarā ar viņas nāvi.
A/s. «Preiļu siera» kolektīvs

Tēti, kam tik steidzīgs bijī, Kam tik agri gāji prom.
Izsakām līdzjūtību Ivaram Matisonam, TĒVU pārargri zaudējot.
9. klases audzinātāja un klasesbiedri

Preiļu tiesu izpildītāju kantoris 1996. g. 10. janvārī plkst. 10.00 rīko izsoli Venerandai Mičulei piederošajam nekustamajam īpašumam Preiļu raj. Rožkalnu pagasta Arendolē.
Sākumcena Ls 1983.
Uzziņas pa tālruni 21620.

Prom aizejošo neatsaukt, mēs zinām, Un sevī satumstam, kad diena riet. Mēs bieži saulei mātī pielīdzinām Un vienmēr ticam — viņa neaiziet.
Izsakām līdzjūtību Upmalas pagasta priekšsēdētājam Pēterim Bondaram sakarā ar mātes nāvi
Preiļu rajona padome

Laiks apstājies. Ir tikai sirdis palikusi sāpe.
Izsakām līdzjūtību Larisai Ivanovai sakarā ar BRĀĻA nāvi.
Preiļu 2. vidusskolas kolektīvs

Sniegi un puteņi pakalns klāj, Ceļi, kas staigāti, ardievas māj.
O. Vācietis
Izsakām līdzjūtību Pēterim Bondaram, MĀTI kapu kalniņā pavadot.
Smani, Vilcāni, Dambīši, Lazdāni

Bet kad vakaram neataust rīts, Mūžības cēliens kad izzvanīts — Dvēsele brīvota mūžībā iet, Mūžības saule tai nenoriet.
B. Senkeviča
Izsakām līdzjūtību Pēterim Bondaram, MĀMULU smiltājā izvadot.
Upmalas pagasta padome

Izsakām līdzjūtību Mišam Petrovam un viņa māmiņai sakarā ar TĒVA un VĪRA pārargro nāvi.
Preiļu 2. vidusskolas 1. a klases audzinātāja, skolēni un vecāki

Silajāņu pamatskolas kolektīvs izsaka līdzjūtību Ušpeļu ģimenei sakarā ar DĒLA Jāņa traģisko nāvi.

NOVADNIEKS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta. Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301. Tel. 22059, 22305, 21759.
Pasūtījuma indekss 68169.

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Laikraksta «Novadnieks» redakcija»

Iznāk 8 reizes mēnesī. Abonēšanas maksa mēnesī Ls 0,56. Mazumtirdzniecībā līgumcena.

Redaktors Pēteris Pīzelis

Reģistrācijas apliecība Nr. 1018 Iespiests SIA «Latgales drukā», Rēzeknē, Baznīcas ielā 28. Ofsetiespiedums. Metiens 5030.